

Dundadznieks

Nr. 12 (105) decembris 2010 Dundagas novada pašvaldības izdevums

www.dundaga.lv

Vēlējums Jaunajā 2011. gadā

Esam pieraduši un tā arī iekārtojuši, ka gadu mija ir ļoti noteikts atskaites punkts padarītajiem darbiem un sākuma punkts jauniem uzdevumiem.

Dažādos pārskatos, plānos, projektos un budžetos atrādām to ar nosaukumiem un skaitļiem. Tie mums var patikt vai nepatikt. Atkarībā no tā arī jūtamies labi, apmierināti, priecīgi, laimīgi vai dusmīgi, neapmierināti un nelaimīgi. Nelaimīgajās izjūtās bieži vien meklējam kādu vainīgo un tādu arī atrodam, jo tepat jau visi esam un vainīgais tālu nav jāmeklē. Bet visbiežāk ir tā, ka vainīgais ir vēl tuvāk nekā mēs meklējam, un tas esmu es pats. Ja mēs to secinātu, tad,

iespējams, tas būtu dzīvē pats vērtīgākais atklājums, jo sevi es varu mainīt. Man pašam taču nevajag nekādu ietekmēšanas līdzekli. Man vajag gribu un spēku, ko dod atziņa, ka man jāmainās.

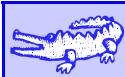
Savukārt, ja secinām, ka vaina ir kādā citā, un tas parasti ir ģimenes loceklis, kaimiņš, darba biedrs, ārsts, skolotājs, policists, pašvaldības darbinieks, valdība, Saeima vai vienkārši slikti laika apstākļi, tad kļūstam vairāk vai mazāk agresīvi. Un agresīvi prāti nav nedz radoši, nedz atvērti sadarbībai.

To visu pārdomājot, Jaunajā gadā vēl iegūt gan iekšēju mieru, gan iekšēju nemieru. Mieru ar visiem tiem un visu to, ko nav mūsu

spēkos nedz mainīt, nedz ietekmēt, ja vien nepārkāpjam likumus un citu cilvēku tiesības. Mieru ar sevi, jo arī es esmu tāds pats cilvēks kā visi citi, un nav mūsu spēkos mainīt to, ko devis Dievs. Bet nemieru vēlu visā tajā, ko sevī varu mainīt. Un mainīt varu attieksmi pret lietām, par kurām esmu atbildīgs un kuras ietekmē paša dzīvi. Mainīt es varu attiecības ar cilvēkiem, kas man līdzās, ar kuriem jāsadarbojas sevis paša labā.

Ko sēsi, to pļausi — saka paruna. Sēsim Jaunajā gadā to, ko vēlamies iegūt, un negaidīsim ražu vietā, kur to neesam sējuši!

Laimīgu Jauno gadu vēlot, Dundagas novada domes, iestāžu un darbinieku vārdā — domes priekšsēdētājs Aldons Zumbergs

Redaktora ziņa

Par čempioniem

Sarunā par tūrismu, kas izvērtās visai ietilpīga, SIA Kolkasrags rīkotājdirektors Jānis Dambītis izteicās, ka mums — Dundagas novada ļaudīm — jāklūst par čempioniem viesmīlībā. Jāņa tēzi uz Jaunā gada sliekšņa pārdomājot, ienāca prātā, ka īstenībā ir tik daudz jomu, kurās ikviens varētu, kurās mums vajadzētu kļūt par labākajiem. Tas ir tas, ko novēlu sev, saviem tuvajiem pazīstamiem un arī tuvajiem nezināmajiem — avīzes lasītājiem. Kļūt par čempioniem. Atvērtībā, atklātībā, sirds gudrībā, drosmē, pazemībā, līdzjutībā, arī parastā jeb prāta

gudrībā. Salīdzinot tālāk ar sportu, no kura šis vārds aizgūts, apzinot — tas nav viegli. Nevienā sporta veidā meistars no debesīm nekrīt, un arī nākamajiem uzvarētājiem jāiziet cauri zaudējumu pieredzei. Taču iznīcinošu zaudējumu nav nemaz tik daudz, krietni vairāk ir to, kas pat ļoti audzina, ja vien izdara pareizos secinājumus.

Vēlējums paliek. Centīsimies kļūt par čempioniem nosauktajās un vēl daudzās citās jomās. Nebaidoties no zaudējumiem un priecājoties arī par 2. vai 4. vietu.

Alnis Auziņš

Dundag, Dundags pagasts, Dundags muiž un paš dundznik a sov mēl

Dundag nav nekād niek viet pašau, Dundag i viet, kas aizņem rūm! Pasrouges paš — Dundags robežs iet no Kolk pa liedīn Sīkragam garmes, gandrīz līdz Lielīrb, tad pa Novadstīg gar Kaziņ proj uz Pestel un Račkrog. Tad gar Zaķīrb, ūkens purmāl uz Valpen, tālāk Kurb un pa Mouš sil gar Nēgozliņ uz Žocen. Un tad pa liedīn uz Kolk. Nav mazes kumaz!

Tūkstet deviņsimt divdesmet devīte gade Dundags pagast bi astiņsimt piecdesmet trīs kvadrātkilometer liels (Lihtenšteina — 160 km², Monako — 1,95 km², Vatikāns — 0,44 km², Paulusa maiss Staļingradā ar 300 000 vāciešiem — 1500 km²). Dundags pagast vecs bi pulk pārāks zems ziņe pa vien otar valdņik! Tūkstet deviņsimt trīsdesmet piekte gade Dundags pagaste

dzīve apmēram astiņtūkstet simt cilak, tai skaite piecsimt septiņ lībeš (kur, vells, tie tagad palikš?), iznāc pa seš a pus dvēsel uz kvadrātkilometer. Paše Dundke priekš kār dzīve trīssimt sešdesmet viens cilaks.

Dundags baronam sove laike bi muiž ap sešsimt deviņdesmet kvadrātkilometer, bet ka mērnīk tā kārtīgāk samēre, iznāc septiņsimt divdesmet piec kvadrātkilometer.

Un kād bi cēļ? Vasre smilts līdz rat ulem! Puosar un rudiņ dubel ka noslikt var, ziem sniegs un kupiņ! Paprove aizkultes a zīrg uz Ventspil vo Talsem, pa Rīg nemaz nav ko rūnt. Un kād vell peic ta uz turen but jakuļes, kas dundznīkem tur but pazūds?

Kas nu akal i, tas i, — mēž Dundke netrūkst, vairāk ka dīvs trešdāļs.

Pa mežstārpam ciem a kallon ļoudem. Jūrmaļ ciemes dzīve lībeš.

Zēm paknapš, vairāk stāde rāciņš, sēj rūdzs, adiņš, ouzs. Lejsļouds — tie pavisam uz plik smilt, tie vairāk pa jūr ķēr zūjs. Tā nu duņdžīn te dzīve, tik lāb, cik lāb vien vare.

Apakeļlaiks ju tas dzīv bi tāds modīgs. Viss šis lieles zemsgabals bi Dundags muiž, kam kungs un valdņiks bi barons Ostenzakens iekš Dundags pīl — Dižkrišs.

Tad dzīv gāj ka pa ciņem — citreiz pabuče baronam rok un kaut ko izdiedle, citreiz taise bunts un dabe koks. Tā tas bi tūkstet astiņsimt sešdesmete gade, kad lejsļouds, lībeš, nebi uz mier makst tād rent, ka kungs pras. Tā tas bi tūkstet deviņsimt piekte gade, kad bour bi pavisam sastrakšes — ne-

klause kungem ne ac gale, nēm kungem šoujmes nost, nosviline šlīters muiž, Dundke — pīl. Nu pa to kung nevien negloude — kope a dragūnem daž lāb buntcēle nomai-te nost, cits koke a kokem, pulks aizdzīn uz Sibērij.

Peic Pirme kār katars zemņiks dabe sov zems pleķ, tad ju dzīve, cepers kuldām — vasar rušnes pa sov zemsgabal, ziem pleises pa mežem. Bēns sūte skole. Dzīve ka pe Diev aiz durem!

Ka ju vises lielvalstes, kā viss kārtīg cilak, dundznīk rune paš sove mēle. Ne ju nu tik aplam sove, ka enāce neko nebare apjēgt, bet jakelouses bi lāb. Un lejsļouds, lībeš, tad vēl sove stārpe rune tika lībisk.

Neviens puis, ka uznāc prečšnes not, neskūles nezin kur, pasouls gale, sov siev mekelt. Vo ta nu pašem pagaste meits trūk?

Un a skolam a — izkarnes paš a sovam skolam — last, rēkant māk — ko vairāk? Bet ap Otre kār apsviedes vis a kājam gaisēs. Bēn sāk iet skoles Talses, Ventspile, Rīge. Tie sak rūnt «pareiz», «pa smalkam». Tad vēl, kār beiges, pe mums samuk bēģel, pulk un doudz! Tie nemāce rūnt tā, ka edzimte, un joune ļouds ķernes viņem pakļe.

Peic kār joune, kas maz vare, muk proj no kolkoz, no Dundag. Palik tik vece, kūr rune sove mēle, kamer kape iekše. Cour i!

Save rune duņdžīn bi liel prātvē-

der — nestiep vārds garme ka sēņ zup, bet tos smuke norouc, cik īss vien var. Tāpat a to vārd locšen. Priekš kād vell tas vaidzīgs? Bez to var tīr lāb izkarentes. Un tad iznāk tik gludan rūn, ka pašem nenospriectes.

Šis tas i uznācs no lēj kalne, aizņemts no lībšiem. Nu tas pats sizliš. Maziš, a četram kājam, bet kalne ouģel! Tas i tas pats kukens, ko ci-tur souc pa ķirzak.

Un gliss? Mazs, bet jiptīgs, ka tik dābt asiņš pezīstes. Nu ikurāt tāpat ka apakeļlaiks baron! Un tād vārd i vesal šļūr.

Ja rune, ka ar peouģšem cilkem, ja padome — vaig tik ķertes klāt un provt rūnt dundznisk. Māctes nekad nav pa vēl! Padome paš — var vēl nomirt neesmačšes, tad pašem būs žēl.

Un sevišķ vel tagad, kad mums pašem i sovš ģerbons — ikurāt tāpat ka visēs cites lielvalstes.

Le jums visem māčšnes iet no rok!

Veces Mazes

Vecgada avīzi ilustrējusi Velga Eizenberga

Dundagā ...

- 22. XII plkst. 18.00 koncerts *Ziemassvētku Roze*. Piedalās Inita Āboliņa un Normunds Ķietis no *Lauku muzikantiem*.
- 31. XII plkst. 22.00 Vecgada nakts balle. Ieeja Ls 2.
- Kolonzālē apskatāma jauna Dundagas Mākslas un mūzikas skolas izstāde.
- 20. I barikāžu 20. gadadienas atcere.

Kolkā

- 26. XII plkst. 16.00 Kolkas tautas namam — 55.
- 31. XII plkst. 23.00 Kolkā Vecgada balle kopā ar grupu «Hallo». Ieeja Ls 2.

Ko tie nospriež, tas paliek

Novada domē 24. novembrī

► Nolēma ceļa posmu *Bebri–Jauči* nodot bez atlīdzības LR Zemkopības ministrijai.

► Apstiprināja zemes ierīcības projektu īpašuma *Pils iela 6* sadalīšanai divās kadastra vienībās.

► Nolēma uzsākt dzīvojamās mājas *Priežbogi* privatizācijas procesu.

► No 01.01.2011., apvienojot divas struktūrvienības — Dundagas pili un Kultūras centru —, izveido pašvaldības iestādi Dundagas kultūras pils.

► No 01.01.2011. struktūrvienību *Kubalu skola–muzejs* pārveido par pašvaldības iestādi *Kubalu skola–muzejs*.

► No 01.01.2011. no struktūrvienības *Saimnieciskais dienests* izveido pašvaldības iestādi *Saimnieciskais dienests*.

► No 01.01.2011., reorganizējot iestādi *Kolkas pagasta pārvalde*, Mazirbes un Kolkas bibliotēkas nodod iestādes *Dundagas novada Centrālā bibliotēka* pakļautībā.

► No 01.01.2011. groza Dundagas vidusskolas amatu vienības: likvidē amatu *direktora vietnieks saimnieciskajā darbībā* un amata vietu *strādnieks pārceļ uz Saimniecisko dienestu*.

► Grozīja pirmsskolas izglītības iestādes *Kurzemīte* amatu vienības. No 01.01.2011. likvidē amata vietas *saimniecības pārziņe* un *virtuves darbinieks*, bet no jauna izveido amata vietu *šefpavārs*.

► Apstiprināja metodiku amatalgu

noteikšanai Dundagas novada pašvaldības darbiniekiem, kā arī noteica vairākus sagatavošanās darbus tās piemērošanai.

► Apstiprināja Dundagas novada Centrālās bibliotēkas nolikumu.

► Apstiprināja zemes ierīcības projektus īpašumiem *Pūliņi* un *Rukši*.

► Atļāva sadalīt vienu īpašumu, atdalītajam zemes gabalam piešķirot jaunu nosaukumu.

► Lai samazinātu mērniecības izmaksas, apvienoja divas zemes vienības vienā un piešķīra nosaukumu *Pāces iela – apbūve*.

► Nekustamo īpašumu — būvi *Ūdenskrātuve «Zēnu diķis»* Kolkā — iekļāva pašvaldības pamatlīdzekļu uzskaitē.

► Apstiprināja īpašuma tiesības Kolkas evaņģēliski luteriskajai draudzei uz 6,18 ha lielu īpašumu.

► Divas personas uzņēma dzīvojamās platības piešķiršanas rindā; nolēma aktualizēt dzīvokļu piešķiršanas rindu un uzsākt remontu divos pašvaldībai piederošos, bet pašreiz dzīvošanai nederīgos dzīvokļos *Baltajā skolā* un *Nevejas skolā*.

► Pamatoties uz izmaiņām pirmpirkuma tiesību izmantošanas kārtību reglamentējošos normatīvajos aktos, deleģēja tiesības pieņemt lēmumus novada domes priekšsēdētājam.

► Nolēma vienu novada iedzīvotāju pēc viņa lūguma nodrošināt ar dzīvesvietu pansionā *Jaundundaga*.

► Vienam īpašumam, uz kura atro-

das būve, piešķīra nosaukumu *Gavsenes lidlauks*.

► Lēma par pašvaldības Ls 4235 līdzfinansējuma un citu saistīto izdevumu segšanu skolēnu autobusa iegādei un ekspluatācijai.

► Atļāva Sociālajam dienestam iegādāties aptuveni 100 Ziemassvētku paciņu 1 līdz 6 gadus veciem trūcīgo ģimeņu bērniem.

► Apstiprināja pašvaldības dzīvokļa Upes ielā 3, dz. 4 izsoles rezultātus. Nosolītā cena ir Ls 2300.

► Nolēma pārdot izsolē bijušo pašvaldības policijas auto *Opel Vectra Caravan* ar sākumcenu Ls 650.

Protokolu pārlūkoja
Sandra Kokoreviča

Administratīvajā komisijā

23. XI sēdē izskatīja 11 administratīvā pārkāpuma lietas, no tām 8 protokolus sastādījis Dundagas novada pašvaldības policijas inspektors, 2 — Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes speciālisti, 1 — Valsts policijas inspektors Uldis Šmēdiņš.

Visi protokoli sastādīti pēc Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa: seši pēc 421 p. 4. d. — par nepilngadīgas personas smēķēšanu; divi pēc LAPK 201.⁴³ p. 1. d. — par Latvijas valsts karoga nepacelšanu Saeimas, Ministru kabineta un citās noteiktajās dienās un gadījumos; viens pēc 172. p. 3. d. — par tabakas izstrādājumu nodošanu nepilngadīgā rīcībā; viens pēc 186. p. 1. d. — par nolaidīgu pases glabāšanu, viens pēc 187. p. 2. d. — par dzīvošanu bez derīgas pases.

Dace Kurpniece, komisijas sekretāre

Vērtīgās mācības

Novada ūdensprojekta vadītājs Guntis Kārklevalks decembra sākumā piedalījās *Teorētiskās un praktiskās apmācības programmā ūdensprojekta realizētājiem*.

Apmācības ūdensprojektu īstenošanai no visas Latvijas rīkoja Vides ministrija (tālāk — ministrija), un atbalstīja Eiropas Savienība. 1. un 2. XII Rīgā notika teorētiskās apmācības, 5. un 8. XII Helsinkos — praktiskās. Somijā aplūkojām komunālo uzņēmumu, kas nodarbojas ar ūdensapgādi, kanalizācijas un atkritumu saimniecību. Tajā apvienojušās 6 pašvaldības ap Helsinkiem. Uzņēmums — akciju sabiedrība — apkalpo ap miljonus iedzīvotāju. Tam ir politiska vadība, balsstiesības šajā uzņēmumā ir visām pašvaldībām proporcionāli to iedzīvotāju skaitam. Akciju sabiedrībā strādā ap 800 cilvēku, no tiem ap 560 saistīti ar ūdensapgādi.

Apmeklējām pazemē ierīkotās kanalizācijas sūkņu staciju un notekūdeņu attīrīšanas staciju. Helsinki atrodas uz sarkanā dolomīta, tāpēc ūdeni padod pa klinti izveidotu tuneli no ezera, kas ir 120 kilometrus no Somijas galvaspilsētas.

Iespaidīga ir pazemes sūkņu stacija 47 m dziļumā. Tajā 8 sūkņi, viena sūkņa jauda — 230 litri sekundē. Klintī ierīkotajā 220 000 m² lielajā rezervuārā uzkrājas notekūdeņi un lietus ūdeņi. Tos var uzkrāt aptuveni 5 dienas, ja attīrīšanas stacijā rodas problēmas. Pie lielajām ejām var braukt pat smagā automašīna. Stacijās izmanto Grundfos rūpnīcā ražotus sūkņus.

Helsinkos ūdens un kanalizācijas

pakalpojums kopā maksā 2,5 eiro par m³. Kopš 2004. gada somi ūdeni taupa, patērējot vidēji 100–120 l dienā, līdzīgi kā mēs.

Mācības vērtīgas bija arī tāpēc, ka varēju dalīties pieredzē ar kolēģiem no visas Latvijas. Svarīgi bija sastapt ministrijas darbiniekus, jo arī mūsu novadā projekts vēl jāpabeidz. Tīru ūdeni duņdžiņi bauda jau no augusta, taču vēl strādājam pārbaudes režīmā.

Priekšā projekta 2. kārtā. Tās aktualizētais tehniski ekonomiskais projekta pamatojums iestrēdzis ministrijas gaitēnos, jo Ūdensbūvju vērtēšanas komisijai un Finanšu daļai atšķiras viedokļi — kas jāņem vērā, lai izmantotu atlikušo naudu. Atstājot projekta sākumā likto koeficientu, mainās valsts finansējums; lietojot tagadējo koeficientu, valsts finansējums būs mazāks. Aktualizēto projekta pamatojumu iesniedzām decembra vidū. Vasarā to varētu īstenot.

8. XII parakstīts līgums starp Centrālo finanšu un līgumu aģentūru un SIA *Kolkas ūdens* par projektu *Ūdenssaimniecības infrastruktūras attīstība Dundagas novada Kolkas ciemā*.

Uzklausīja Diāna Siliņa

Peksis un dziedošais Ziemassvētku Rūķis

— Peksi, sēdi rāms un gaidi mani mājās! — saimniece teica suņukam. — Aiziešu uz veikalu. Ja labi uzvedīsies, atnesīšu kādu kārumu, — viņa piebilda. Uzvilksu mētelī un paņēmusi somu, viņa ar rādītājpirkstu vēlreiz pabrīdināja mazo, melnraibo vai baltraibo sunīti; tas ir, no kuras puses uz viņu skatās. Skrabt! — noskanēja durvju otrā pusē. Saimniece aizslēdza durvis un aizgāja. Peksis palika sēžam gaitenī uz sava mazā paklāja.

— Žēl, ka nepaņēma mani līdzī! «Sēdi rāms!» Aiz garlaicības nezinu, ko iesākt! — pie sevis purpināja Peksis. Kādu brīdi viņš tiešām sēdēja rāms, pavisam rāms. Tad apgūlās uz paklāja. Peksis, garlaicības mākts, sāka košlāt paklāja mīksto stūri. Pēkšņi viņam izlikās, ka no istabas kāds uz viņu cieši skatās. Peksis piecēlās un iegāja istabā. Ieskatījās vienā kaktā, otrā, bet neko aizdomīgu neredzēja.

— Va-ouu! Kas tas!? — Peksis pārsteigumā sarāvās. No galdiņa ar spožām, apaļām acīm uz Peksi noraudzījās mazs vīriņš ar garu, baltu bārdi, tērpi sarkanā uzvalciņā, tādas pašas krāsas cepuri galvā. Līdzīgus mazus vīriņus Peksis bija manījis pils tuvumā. Tie bija ģērbušies zaļos uzvalciņos.

— Kas tu tāds? Spoks? — Peksis piesardzīgi uzrēja. Vīriņš neatbildēja.

— Tavu brīnumu! — Peksis pārsteigumā atkāpās. Mazais vīriņš ar garu, balto bārdi pabolīja acis, pa-

cēla uz augšu rokas, un no viņa sāka plūst mūzikas skaņas. Peksis nesapratnē grozīja galvu no vienas pušes uz otru. — Dīvains gan! Spoks tas nav! — Peksis prātoja. Viņš labi bija iegaumējis, ka pils spoki nerunā. Viņi parādās un tūlīt pat izeist, bet šis pat netaisās izeist. — Dīvaini! Redzēs, kas būs tālāk, — nodomāja Peksis un apsēdās galdiņa tuvumā. Viņš, acis nenovērsis, skatījās uz mazo vīriņu sarkanā tērpā, kurš pēkšņi ierunājās:

— Esmu Ziemassvētku Rūķis un protu svētku dziesmiņas. Protu arī dejot! — viņš paskaidroja ziņkārājam skatītājam Peksim un tūlīt sāka mūzikas pavadījumā vicināt rokas un cilāt kājas.

— Kā tu tā vari? Vienlaikus dziedāt un spēlēt? Neredzu tev rokās mūzikas instrumentu! Vai esi cilvēks orķestris? — Peksis jautāja savādajam muzikantam. Vīriņš neatbildēja. Peksis piecēlās, apgāja apkārt mazajam galdiņam, lai apskatītu savādnieku no mugurpuses.

— No kurienes tu esi uzradies? — Peksis nebeidza vien brīnīties un uzdeva neparastajam viesim jautājumu pēc jautājuma. — Pirmo reizi redzu tevi te, savā mājā!

— Vakar, kad nebiji mājās, tava saimniece mani uzlika uz šī galdiņa, — Rūķis paskaidroja Peksim un turpināja griezties lēnā dejā. Rūķis pārmeta garo bārdi pār plecu un ļāvās mūzikas skaņām, nepievērsdams Peksim vairs nekādu vērību. Peksis turpināja vērot. Viņam ļoti

iepatikās Rūķa priekšnesums. Reizē pārņēma arī liela ziņkāre, — kā viņš tā prot?

— Tu esi ļoti interesants! — Peksis vēlreiz uzrunāja Rūķi. Abas ausis Peksim no pārsteiguma un brīnīšanās saglaudās kopā tā, ka ausu gali vīrs melni baltās galvas saskārās.

— Iemāci man arī! — Peksis sajūsmā pielēca tuvāk galdiņam un atpakaļ, kad Rūķis piedejāja tuvāk galda malai. No sajūsmas arī Peksis sāka griezties dejā. Viņš griezās uz riņķi, uz riņķi, mēģinādamas satvert savu astes galiņu.

Rūķis sāka smieties: — Ha, ha, cik jocīgi tu proti! — Rūķis smējās, bet Ziemassvētku dziesmiņa no viņa turpināja skanēt.

— Skaņa nāk no Rūķa vēdera! — Tas Peksim, nūdien, bija atklājums! — Vajadzētu pārliecināties, —

nodomāja suņuks un pārstāja ķert savu asti. Viņš apsēdās atkal iepretī galdiņam, uz kura Rūķis nenoguris turpināja dziedāt un dejot.

— Lūdzu, novelc jaku! — Peksis mēģināja pielabināties Rūķim.

— Nesaprotu, kāpēc man tas būtu jādara! Nē! — strupi atteica Rūķis un aizdejoja uz galdiņa otru malu. — Nē un nē! — mūzikas ritmā viņš ķircināja Peksi.

Peksis apskrēja ap galdiņu, nostājās Rūķim pretī. — Novelc jaku! — Peksis vairs nelūdza, bet pavēlēja.

— Ne, ne! Ak eglīte, ak eglīte! — ķircinājās un dziedāja Rūķis, dejo-

dams pāri galdiņam.

Peksis sadusmojās: — Tu ieradies te tikai vakar! Zini, es šeit esmu ilgāk par tevi. Ka tev saku... — Peksis nespēja sakāmo izsacīt līdz galam, jo Rūķis atkal tik savu — ne, ne.

— Ak eglīte, ak... — šoreiz Rūķim

aizķērās dziesma, jo ... Peksis satvēra Rūķi zobos un nocēla no galda.

— ... Ak eglīte... — Pekša zobos atrazdamies, dziesmiņu nobeidza Rūķis. — Ai, man sāp! — viņš sauca. Peksis, neklausīdamies, aizstiepa Rūķi gaitenī uz sava mazā paklāja. — Tā! Paskatīšos pats! — Peksis nolika Rūķi sev priekšā un, ērti iekārtojies, sāka pārbaudīt, no kurienes viņa varēja skanēt dziesma. Vispirms Peksis ar zobiem novilkta Rūķim cepuri, tad atbrīvoja no zābakiem. Rūpīgi izpētījis zābaciņus un neko aizdomīgu neatradis, Peksis satvēra zobos Rūķa sarkano jaku.

— Kas tas!? — Pekša zobi atcirtās pret kaut ko cietu. Peksis uzmanīgi pacēla jakas aizmuguri. Kastīte ar vadiņiem? To gan Peksis nebija gaidījis!

— Kāpēc te kaste un vēl ar vadiņiem? — brīnījās Peksis. — Orķestra vietā kaste ar vadiņiem! — Peksis sirdijās. — Kāda mānīšanās! — Viņam pazuda interese tālāk ko meklēt. Viss atrasts! Nekāda orķestra! Arī Rūķis pats neīsts, — jakas rokas piepildītas ar vati. Kājas tāpat! Acis no pogām! Mute uz atsperēm!

— Ph! Kāda vilšanās! — Peksis saņemties novērsās.

— Skrabb! — noskanēja ārpusē. Durvis atvērās. Uz sliekšņa smaidīga stāvēja Pekša saimniece ar daudziem saiņiem rokās. Smails no viņas sejas nozuda, kad viņa ieraudzīja uz paklāja blakus Peksim skaisto dziedošā Rūķa sarkano cepurīti, zābaciņus un ... vadiņus.

— Ai, Peksi!... Peksi!... Ziemassvētki...

V. E.

Lauzīsim galvas dotajā virzienā

Kā plānot? Čehijas pieredze

Vietējās attīstības plānošanas speciāliste Gunta Abaja rudenī guva pieredzi mācību braucienā pa Čehiju.

— Kāds bija brauciena mērķis?
— Zemgales plānošanas reģiona rīkotā un Eiropas sociālā fonda finansētā projekta *Pašvaldību attīstības plānošanas speciālistu kapacitātes paaugstināšana Čehijā* nolūks bija iepazīties ar telpiskās plānošanas sistēmu, kā Čehijā rīko sabiedrisko apspriešanu, kādas ir datu bāzes teritorijas plānojumu glabāšanai, kā ievieš ģeogrāfiskās informācijas sistēmu, kā informē un iesaista sabiedrību plānošanā. Viesojamies trīs dažāda līmeņa pašvaldībās.
— Par plānošanu droši vien sarakstīs daudz gudru vadlīniju. Man kā filologam uzreiz nāk prātā kas cits — Bulgakova varoņi *Meistarā un Margaritā* arī sākumā apspriež plānošanas dažādas izpratnes... Tāpēc es kā tautsaimniecībai patālu stāvošs cilvēks naivi pajautāšu: kas tavā izpratnē ir plānošana un kam tā vajadzīga? Kā tā izpaužas Čehijā?

— Jāplāno tādēļ, lai veiksmīgāk īstenotu sabiedrībai vajadzīgo. Svarīgi izprast un pamatot, kāpēc konkrētajā vietā vajag investīcijas, un tās jāpiesaista. Čehijā uzskatāmi redzējām to, kas mums vēl priekšā, — kā ievieš Eiropas Savienības (ES) prasības. Tur daudz labāk darbojas valsts pārvalde, pašvaldības tajā ir organiski ietvertas. Pie mums pašvaldības dzīvo atrauti.

Čehijā ir četri plānošanas līmeņi. Augšējā līmeņa attīstības stratēģija ir Reģionālās attīstības ministrijas un Aizsardzības ministrijas pārziņā. Valsts līmenī vispirms plāno satik-

smes infrastruktūru, piemēram, izlemj, kur vajag transporta koridorus uz lidostu, dzelzceļa mezgliem, to iezīmē kartē un pēc tam būvē. Čehijā Reģionālās attīstības ministrija nosaka reģionālās attīstības politiku, attīstības principus. Reģiona līmenī ar plānošanu strādā reģionālās plānošanas ofisi un reģionālā asambleja. Diemžēl Latvijas reģionu pārvaldēs tā īsti nenotiek.

Olomoucā — tā ir vietējā līmeņa pašvaldība ar rūpniecisku attīstības virzienu, piektā lielākā pilsēta valstī, reģionā ietilpst 44 mazās pašvaldības, kas aptver 500 km², — īpašu vērību pievērš attīstības zonu izveidei, lai piesaistītu investīcijas uzņēmējdarbības attīstībai. Pašvaldība ir izveidojusi īpašu ekonomikas departamentu, rīko apmācības ārzemju investoru piesaistei. Pašreiz ārzemju kompānijas nodrošina apmēram 2000 darbavietu, dibina sakarus ar vietējiem uzņēmumiem. Papildus ir piesaistīti 8 miljoni privāto investīciju.

Znomjo atrodas Morāvijas dienvidos, 200 km no Prāgas, 90 km no Vīnes. Pašvaldībā dzīvo apmēram 80 000 iedzīvotāju, Znomjo pilsētā — 35 000. Pie Znomjo ir pievienotas 8 mazas pašvaldības. Pašvaldībā ir 110 apdzīvotas vietas.

Vietējais plāns nosaka attīstības koncepciju publiskai pārvaldei un uzņēmējdarbībai. Lai saņemtu ES finansējumu, svarīgi plānā ierakstīt prioritāros virzienus. Plānā nosaka arī rekonstruējamās ēkas, būves.

Lēmumu par plāna izstrādi pieņem politiķi, tālāk to virza attīstības departaments. Plāna izstrādi finansē pilsētas dome. Ja kāds vēlas izvirzīt savas papildu prasības, tad par tām jāmaksā. Plāna izstrādē vadās no politiku prioritātēm, institūciju nosacījumiem, statistikas datiem, visu iedzīvotāju iesniegumiem. Kad visu to apkopo, plānu nodod profesionālam karšu veidotājam.

Sagatavoto plānu izskata pašvaldībā, speciālisti un institūcijas sniedz savus atzinumus, tad to nodod sabiedriskajai apspriešanai. Plānu neapstiprina, ja ir palikusi kāda problēma. Ja apspriešanās ir kādi precizējumi, tos pārskata un iesniedz vēlreiz. Apspriešana ilgst 30 dienas. Gala lēmumu pieņem padome.

Pilzenes reģiona teritorija aptver 7561 km², 501 apdzīvotu vietu, tajā ir 571 831 iedzīvotājs, bezdarba līmenis — 7,45%. Nesen tika dots plānošanas uzdevums jaunu ātrās palīdzības staciju vietu izvēlei, kam bija jāgarantē mediķu nokļūšana 15 minūšu laikā. Reģionā plāno izveidot jaunus ceļus, atjauno esošos, pamato izvēlētais darbības lietderību.

Galvenais, ko Čehijā redzējām, — vietējo pašvaldību uzdevums ir radīt darbavietas, un tās tiešām to dara. Tas ir pamatu pamats: ja ir darbs, tad nāk arī nodokļi pašvaldībai. No tā savukārt izriet finansējums veselības aprūpei, sociālajai palīdzībai, izglītībai. Vietējos izejvielu resursus maksimāli cenšas apstrādāt uz vietas, piemēram, kur ir auglīgas lauksaimniecības zemes, turpat attīsta lauksaimniecības pārstrādi.

Cilvēkus atbalsta uzņēmējdarbībā, piemērotās vietās ierīkojot tā saucamos biznesa inkubatorus. Šim nolūkam uzbūvē ēkas, kur izvietot

biroju pakalpojuma sniedzējiem, arī mazo ražotņu attīstībai. Tur ierīko ceļus, pievada ūdeni, kanalizāciju un uzņēmējus rosina ar nodokļu atlaidi. Iedzīvotāji patiesi jūt valsts un pašvaldības attieksmi, vietējā vadība laikus domā, kādas specialitātes cilvēki vajadzīgi, kā viņus piesaistīt, lai neaizietu. Tur neplāno tikai plānošanas pēc, tur ir dinamiskā plānošanas sistēma, kuru reizi divos gados aktualizē, reizi divos gados pārskata nosacījumu izpildi.

Mums diemžēl nav valsts reģionālās politikas, nav skaidrības, kas kam jā dara. Es gan optimistiski ceru, ka reiz šāda politika būs.

— Rodas jautājums — kāpēc viņiem sokas labāk?

— Čehiju tik ļoti nav ietekmējusi padomju sistēma. Tā ir viņu priekšrocība. Par labu nāk viņu senākā vēsture, Viduseiropas kultūra, Austrijas un Dienvidvācijas tuvums, Austroungārijas mantojums.

— Izklaušās, ka čehiem ir tas, ko mums vajadzētu! Ja nav darba, tad sākas sociālās problēmas. Maksāt un saņemt pabalstus būtībā ir pilnīgi acīgārna sistēma. Bet ar kādiem pasākumiem mēs varētu veicināt vietējo uzņēmējdarbību? Arī Latvijā vismaz gadus 15 darbojas

biznesa inkubatori, piemēram, augstskolu paspārnē. Taču ko iespējam te, mūsu novadā?

— Jā, sajūgt biznesu kopā ar izglītību ir vieglāk, mūsu gadījumā šādu saskaitāmo nav, tāpēc ir sarežģīti. Un tomēr jāliek prāti kopā! Jāatbalsta jebkurš individuālā darba veicējs, mazie ražotāji. Piemēram, kādam ir zināms daudzums ābolu un ogu, ko var pārstrādāt un pēc tam vietējā tirgū pārdot. Vai cept smalkmaizītes. Vai vēl ko citu. Tādi cilvēki jāiedrošina un jāatbalsta.

Savukārt novadam jāveido jauna attīstības programma, kādas Kolkai vispār nebija. Tā nākamgad jāizstrādā, un tajā būs arī sadaļa par sociālajām lietām, par uzņēmējdarbību. Tikai tad, ja diskusijās iesaistīsies uzņēmēji, zemju īpašnieki, vietējie iedzīvotāji un zinoši eksperti, varēsīm sagatavot saprātīgu uz attīstību vērstu turpmāko 12 gadu novada darbības programmu. Pēc tam jāizstrādā jauns novada teritorijas plānojums, kas nākotnes ieceres attēlos kartēs un noteiks saistošos noteikumus iecerēto darbību īstenošanai.

Uzklausīja Alnis Auziņš

«Mums jāklūst par viesmīlības čempioniem!»

Uz gadu mijas sliekšņa par svarīgāko tūrisma jomā aizvadītajā gadā un tuvākām un tālākām iecerēm stāsta SIA *Kolkasrags* rīkojandirektors Jānis Dambītis.

— SIA *Kolkasrags* gads pagājis līdzvērtīgi iepriekšējiem. Daudzi citi tūrisma centri piedzīvojuši kritumu par kādu trešdaļu, mums apmeklētāju skaits — ap 40 000 — ir apmēram tāds pats kā pērn. Labos rādītājus skaidroju ar pārdomāto mārketinga politiku un sadarbību ar *Lauku ceļotāju*. Tūristi tā izstrādātos maršrūtus ļabi novērtējuši un ceļojot izmanto. Par labu nāca iespaidīgie Jūras svētki un arī pati daba ar lielo sniegu un kuģa vraku. Paldies arī Tūrisma valsts aģentūrai, kas cilvēkus mudina doties ārā no Rīgas! Kopumā pašmāju viduslāņa ceļotāji gājuši mazumā, bet to atsvēr tie, kas kādreiz brauca uz tālākām ārzemēm. Apmēram 55% Kolkasraga apmeklētāju bijuši vietējie, 45% — ārzemnieki. Joprojām mūs iecienījuši lietuvieši, arī vācieši. Liela nozīme bija vācu televīzijas kanālā *NDR* rādītājam 40 minūšu sižetam par Kurzemi. Šogad drusku vairāk braukuši igauņi un skandināvi, vairāk varētu vēlēties somu.

Daudz paši esam ceļojuši pa Latviju, iepazīstinot ar filmām *Burinieku gadsimts* un *Līvu dzīvesstāsti*, ar foto un mūzikas projektu *Zaļš. Balts. Zils*. Var jau vienkārši izsūtīt diskus, taču to neatsver tikšanās ar cilvēkiem klātienē, pastāstot par ieceri, tapšanu, Līvu krastu un mūsu nova-

• Krustvilnis Kolkasragā.

Peo Džonsona foto

du. Nesen divas stundas mūsu rīcībā bija Rīgas Kongresu nama mazā zāle, uzaicinātas bija visas Latvijas bibliotēkas. Dāvinājām diskus, skatījāmies filmas *Burinieku gadsimts* un *Līvu dzīvesstāsti*, par lībiešiem stāstīja Valts Ernštreits. Sadarbībā ar Jāni Medni ar *Zaļš. Balts. Zils* esam viesojušies Valmierā, Pālē, Daugavpilī, Dundagas pilī, Limbažos, Krišjāņa Valdemāra dibinātajā korporācijā *Austrums*, izstādes bijušas Rīgā — Mencendorfa namā un valsts svētkos Nacionālās bibliotēkas skatologos. Visur mūs ļabi uzņēmuši, cil-

Dundagas novadu ceļam saulītē.

Liels darbs novadā padarīts, veidojot tūrisma uzņēmējdarbībai svarīgu infrastruktūru, kaut vai, īstenojot ūdensprojektus. Kolkā uzstādīta jauna ceļa zīme ar norādi uz ragu. Tuvākajā laikā noteikti tādas jāizvieto visā ciemā. Jāizstrādā arī mūsdienīgs novada tūrisma logotips kā novada kvalitātes zīme. Jāapzinās beidzot, ka svarīgi attīstīt tūrisma kā ļoti nozīmīgu tautsaimniecības nozari.

— Tu jau ietiecies nākotnē.

— Jā, turklāt pašlaik ir izšķirošs

vēkiem patīk mūsu jūra, daba, cilvēki. Biju patīkami pārsteigts, ka Daugavpilī daudziem tas šķiet savdabīgi, ka liels skaits jau ciemojies mūsu krastā. Nākamgad ar projektu vēl apceļosim Rēzekni, Kandavu un Jelgavu. Tā Līvu krastu un visu

brīdis, lai izstrādātu attīstības plānu, nodrošinot uzņēmējiem labvēlīgu vidi, izvirzot konkrētus kvalitātīvus mērķus — radīt jaunas darbavietas, paredzot konkrētu ekonomisku labumu. Citādi — ko dos labais dzeramais ūdens, ja nebūs, kas to patērē?
Labi, ka beidzot apstiprināts Kolkas teritoriālais plāns, jo svarīgi ir pie mums radīt uzņēmējdarbībai labvēlīgus priekšnoteikumus. Tādi jau ir, bet jāpiestrādā vēl. Jāpanāk, lai vietējie un ārpusnieki Dundagā un Kolkā saredz pievilcīgu vidi attīstībai. Varbūt līdz šim pārsvarā valdījis pretējais uzskats — tur jau neko nevar. Mums jāsekmē pārmaiņas, ar tūrisma informācijas centru un plašsaziņas līdzekļu starpniecību daudzino, ka tieši šeit ir izdevīgi darboties, attīstīt uzņēmumus.

— Tūrisma, bet ne tikai?

— Ne tikai, kaut gan Kolkas pagastā tūrisma ir ļoti liela nozīme jau tagad un nākotnē. Apceļot Līvu krastu un tur ilgāk uzkavēties gribētu vēl vairāk ļaužu, bet nav pieejamas infrastruktūras. Kaut vai naktsmītnes! Novadā tādas ir, pat ļoti labas, bet par maz. Pašvaldībai jādara viss, lai mazinātu bezdarbu. Jāsaprot, kāds ir pats mazākais skaits jauno darbavietu, kas jārada, un tad uz to mērķtiecīgi jāiet. Visiem kopā.

— Visiem, tas ir, pašvaldībai, iedzīvotājiem.

— Jā! Sākums ar vienkāršāko. Vai tūristus vienmēr laipni sagaidām? Pārsvārā droši vien — jā, bet viesmīlībai nav robežu. Cilvēkam te patīk vasarā atbraukt. Bet varbūt viņam tā iepatīkas, ka iedomā kaut ko

attīstīt? Tas novada mērogā būtu viens no svarīgākajiem darbiem — kļūt par čempioniem viesmīlībā! Lai visi saka: o, Dundaga un Kolka, tur ir forši, tur ir laipni ļaudis un uzņēmējiem — laba, droša vide!

— Un kas Kolkasragā iecerēts vistuvākajā nākotnē?

— Līdz gada beigām centīsimies ierīkot ekostabus — videi draudzīgus apgaismes stabus. Divos, kas atradīsies stāvlaukumā, būs iebūvēti saules paneļi, divos, kas tuvāk jūrai, saules paneļi un vēja ģeneratori. Dundagas būvvalde un Slīteres nacionālais parks jau tam piekrituši. Projektu izstrādāja biedrība *Saules enerģijas domnīca* sadarbībā ar SIA *Kolkasrags*. Skatīsimies, kā tas darbojas.

— Tu jau teici, ka pati daba jums nāk talkā. Kā to izmantot?

— Sadarbībā ar *Lauku ceļotāju* tapusi vētru vērotāju liste. Proti, kolciniece Baiba Šuvcāne uzņēmusies ziņot, kad tuvojas vētra, mēs to ievietosim internetā — *Kolkasraga* lapā jaunumu sadaļā un galerijā un *Lauku ceļotājs* savā lapā. Vēstīsim, kas Kolkā notiek, cik augsts ir krustvilnis. Paskatīsimies, cik daudzdi atsaucas, kas atbrauc. Arī ar vētrām novada interesantās vietas varam celt saulītē.

Ir priekšnosacījumi, lai nākamais gads izdotos. Notiks Jūras svētki visā Latvijā, jūnija sākumā — Slīteres Ceļotāju dienas ar centru Dundagā. Varēsīm skatīties 4 minūšu videoklipu par Dundagu un Kolku. Tūrisma valsts aģentūras jaunajā portālā esam pārstāvēti ar skaistām fotogrāfijām un aicinošiem tekstiem.

Alnis Auziņš

Ne no maizes vien

Ziemassvētkus gaidot

Dekalogs

darbam kopā ar Dievu

Caur tavu darbu rīkojas Dievs, ja...

1. Tas ir darbs, kuru Viņš tev ir uzticējis. Pārbaudi, vai tas atbilst tavam aicinājumam un palīdzi to iedzīvināt.

2. Darbu izpildi, cenšoties pamanīt laika zīmes. Uzmanīgi vēro, uz kuru pusi Dievs virza tavas dzīves notikumus un tās kopienas vēstures gaitu, kurā tu dzīvo, lai arī tu varētu rīkoties.

3. Darbu izpildi ar skaidru nodomu, t.i., Dieva godam, bet netiecoties pēc personiskās veiksmes vai citu labvēlības un atzīšanas. Ja tomēr mani, ka motivācija tavam darbam kopā ar Dievu ir kļūdaina, maini nevis darbu, bet motivāciju!

4. Darbu dari, slimīgi netiecoties pēc rezultātiem, jo veiksmē ir Dieva rokās. Tomēr «dari tā, it kā viss būtu atkarīgs no tevis, zinādams, ka viss ir atkarīgs no Dieva». (Tev jāveido apstākļi, lai Kungs varētu iesaistīties, pēc tam Viņš izpildīs savu daļu).

5. Darbu izpildi nevis kaut kā, bet tikai labi, lai tas izraisītu priecīgu apbrīnu: «... redzēja, ka viss ir ļoti labs».

6. Darbu pavada personas garīga augšana, lai «darīt» nenomāktu «būt», bet vienkārši no tā izrietētu.

7. Darbu dara sadarbojoties, bet ne sacenšoties ar citiem.

8. Darbu dara mīlestības dēļ, ne pienākumu dēļ.

9. Darbs tev un citiem nes mieru un prieku (lai gan ne vienmēr apmierinājumu).

10. Darbs nemazina tavu uzmanību pret citiem cilvēkiem, ar kuriem tu dzīvo.

Atceries, ka tava darba rezultāti nemazina Dieva mīlestību pret tevi, bet palielina tavu atbildību, kopā ar Viņu radot Viņa Valstību, un palielina tavu prieku radīt kopā ar Viņu. No grāmatas *Aicinājums*, 390. lpp.

Vēlos sev un citiem novēlēt prasmī ne tik vien strādāt kopā ar Dievu, bet arī svētkus svinēt un atpūsties kopā ar Dievu. Kristus var kļūt par visas dzīves papildījumu katrā brīdī.

Armands Klāvs, Dundagas

un Ģipkas ev. lut. draudžu mācītājs

Mīlie Dundagas novada iedzīvotāji!

Mēs esam pietuvojušies gada krāšņākajiem un visnozīmīgākajiem svētkiem — Jēzus Kristus dzimšanas svētkiem. Kādēļ visnozīmīgākie no visiem baznīcas gada svētkiem? Bez Kristus dzimšanas nebūtu Lieldienu — Augšāmcelšanās svētku, kā arī Svētā Gara nākšanas — Vasarsvētku. Astronomiskā nozīmē Kristus dzimšanas svētki iekrīt gada vislumšākajā laikā. Cik zīmīgi! Jāņa evaņģēlijā ir sacīts: «Gaisma spīd tumsībā, Viņā bija dzīvība un dzīvība bija cilvēku gaisma». Šodien cilvēki, jauni, veci, lieli un mazi, esam izslāpuši un noilgojušies pēc patiesības, mīlestības, skaidrības, piedošanas, drošības, miera un cerības. Ziemassvētki mums katru gadu no jauna vēstī, ka pasaulē nācis cilvēces Pestītājs, to arī apliecināja eņģeļi ganiem tālajā Betlēmē: «Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludināšu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks, jo jums šodien Pestītājs dzimis, kas ir Kristus, tas Kungs». Vārds «mums» nozīmē, ka ikkatram cilvēkam personīgi neatkarīgi no viņa vecuma vai sociālā stāvokļa ir dzimis Pestītājs. Jēzus caur Jāņa evaņģēliju šodien mums saka: «Es Esmu dzīvības maize. Es Esmu pasaules gaisma, kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma. Es Esmu durvis. Ja kāds caur Mani ieiet, tas tiks izglābts. Es Esmu augšāmcelšanās un dzīvība». Vēsts, kas ir apslēpta ša-

jos Svēto Rakstu vārdos, ir: «Mīlie, Es Esmu jūsu patiesā gaisma, kas izgaismo dzīves tumsību. Es Esmu jūsu durvis uz patiesību, mīlestību,

piedošanu, mieru un Mūžīgo dzīvību. Es Esmu jūsu patiesais dzīves ceļš. Es Esmu jūsu spēks, cerība un drošība».

Mīlie, to es jums arī novēlu Kolkas ev. lut. draudzes vārdā, — šajos Ziemassvētkos atrast Kristu, jo Viņā ir apslēpts miers, mīlestība, piedošanas, cerība, patiesība. Viņā atrodas viss, pēc kā ir izslāpusi mūsu dvēsele. To no sirds novēlu atrast un paturēt. Mateja evaņģēlijā ir sacīts: «Nāciet šurp pie Manis visi, kas esiet bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt».

Ainārs Kostanda, evaņģēlists, Kolkas ev. lut. draudzes mācītāja pienākumu izpildītājs

* * *

«Jo mums ir dzimis bērns, mums dēls ir dots; uz Viņa pleciem gulstas vara, un Viņš tiks saukts vārdā «brīnišķais padomdevējs, varena Dievs, mūžības Tēvs, miera Valdnieks».» Is. 9:5

Pravieša Isaja vārdi mums atgādina kādu ļoti svarīgu patiesību, ko ikdienā bieži vien aizmirstam. Kristus Dzimšanas svētki ir iespēja tos no jauna atcerēties un īstenot dzīvē. Šis Bībeles pants mūs aicina atcerēties, ka visa pasaule, katra cilvēka dzīve ir Dieva rokās. Nekas nepaliek nepamanīts. Viņa rokās ir mūsu pagātne ar visām veiksmēm un neveiksmēm; tagadne — kad tiecamies papildīt savas ilgas un sapņus; nākotne — ar cerībām uz labāku dzīvi. Raugoties uz Jēzu, kurš guļ

silītē vienkāršā kūtiņā, mēģināsim ieraudzīt un pieņemt Viņu kā brīnišķīgu padomdevēju mūsu ikdienā, kā vareno Dievu, kam nav nekā neiespējama, kā mūžības Tēvu, kurš mūs aicina uz dzīvi Debesu Valstībā, un kā miera Valdnieku, kurš ir nācis nest mieru ikviena cilvēka sirdī. Atļausim, lai Viņš uzrunā mūs sirds dziļumos, un tad sapratīsim, ko nozīmē šie «tituli» un ka Jēzus viskvēlākā vēlēšanās ir mums palīdzēt. Lai Viņš šajos svētkos mums to iemāca un palīdz pieņemt kā vis-skaistāko dāvanu!

Priesteris Toms Priedoliņš

* * *

Ziemassvētkos kristīgā pasaule piemin Jēzus Kristus piedzimšanu, kas ir Dieva nākšana pie mums, turklāt mums saprotamā veidā! Eņģelis Marijai sacīja: Viņa vārdu tev būs saukt *Imanuels*, kas tulkojumā nozīmē — Dievs ar mums.

Pirms vairākiem mēnešiem mēs varējām sekot līdzi, kā Čilē veiksmīgi izglāba ogļračus. Kristus nākšanas mērķis bija un joprojām ir spēkā: izglābt cilvēci no grēka, dāvat brīvību no grēka varas. Ar šo Dievs faktiski pasaka, ka cilvēkam ir ārkārtīgi liela vērtība, jo Kristus nāca visiem — ateistiem, kristiešiem, dievturiem, musulmaņiem, budistiem ... visiem! Viņš saka: tu esi vērtīgs, tādēļ Es nāku pie tevis!

Šis ir arī gadumijas laiks, un gadu skaitīšanai mūsu pasaules daļā atskaites punkts ir tieši Kristus dzimšanas notikums. Novēlu visiem dundadzniekiem un šī izdevuma

Dievkalpojumi

DUNDAGĀ luterāņu baznīcā dievkalpojums 24. XII plkst. 16.00, plkst. 15.30 koncerts. 26. XII dievkalpojums pilī plkst. 11.00. 2. I dievkalpojums luterāņu draudzē nenotiks, jo to plkst. 11.00 svinēs baptistu baznīcā kopā ar baptistu draudzi.

Katoļu draudzē dievkalpojums 25. XII plkst. 13.00 pilī.

Baptistu draudzē 24. XII plkst. 16.00 dievkalpojums, 25. XII plkst. 11.00 Ziemassvētku dievkalpojums ar bērnu programmu, 25. XII plkst. 16.00 dievkalpojums ar jauniešu programmu.

Dievkalpojums kristiešu draudzē **Prieka Vēsts** 26. XII plkst. 16.00 Dundagas tautas namā.

Uz svētku dievkalpojumu pēc ilga pārtraukuma aicina arī **Dun-**

lasītājiem svētīgi pavadīt atlikušās Vecā gada dienas, un lai visiem darbīgs un saturīgs Jaunais gads!

Andis Smelte, Dundagas

baptistu draudzes sludinātājs

* * *

No sirds sveicu visus dundadzniekus mūsu Kunga un Pestītāja dzimšanas svētkos!

Ar mīlestību Kristū — virspriesteris Nils Druvaskalns

* * *

«... Es jums pasludināšu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: «Jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, tas Kungs. Un to ņemiet par zīmi: jūs atradīsiet bērnu autos ietītu un silē gulošu». Un piepeši tur pie eņģeļa bija debespulku draudze; tie slavēja Dievu un sacīja: «Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts».» Lk. 2:10–14. Šodien vēl arvien Kristus piedzimst, ne vairs Dāvida pilsētā, silītē, bet kāda cilvēka sirsniņā, kāda, kurš atver savu sirdi Viņa mīlestībai, Viņa mieram, Viņa piedošanai! Kristus klauzina arī pie tavas sirds. Vai atvērsi savas sirds durvis Viņam?

Miera, mīlestības un prieka pilnus jums visiem šos Kristus Dzimšanas svētkus. Lai Dievs bagātīgi svētī ikvienu no jums un mūsu mīļo zemi Latvijai!

Kristus mīlestībā jūs sveic kristiešu draudzes Prieka Vēsts mācītāja Māra Kirkopa

dagas Svētā Konstantīna un Svētās Helēnas pareizticīgo draudze 26. XII plkst. 15.00. Mīļi gaidīsim Dundagas pareizticīgos un visus dievlūdžējus svinēt Kristus piedzimšanas svētkus un ar savu klātbūtni veicināt mūsu dievnama atjaunošanu! Virspriesteris Nils Druvaskalns.

KOLKĀ luterāņu baznīcā dievkalpojums 24. XII plkst. 18.00; 25. XII plkst. 16.00; 26. XII plkst. 11.00; Vecgada dievkalpojums 31. XII plkst. 23.00.

MAZIRBES luterāņu draudzē dievkalpojums 24. XII plkst. 18.00 baznīcā, 26. XII plkst. 14.00 mācītājmuižā.

ĢIPKAS luterāņu draudzē dievkalpojums 24. XII plkst. 18.00, piedalīsies Dundagas pagasta jauktais koris.

Nebīsimies, uzdrīkstēsimies!

Gaidas ir mūsu dzīves neatņemama daļa. Cilvēks ir vājš radījums, kas tiecas kļūt pilnīgs. Katrs gaida to, kā viņam trūkst. Bet Adventā ir vienas, kopējas ilgas — Kristus atnākšana.

Advents simbolizē došanos no tumsas uz gaismu, atnākšanu. Cik liksma ir cilvēka sirds, gaidot drauga vai tuvinieka ierašanos! Adventā gaidām Kristus piedzimšanu! Šis laiks ir pievilcīgs ikkatram...

27. XI vakarā Kolkas tautas namā pirmo Adventa svēci iededza *Kolkas gada jaunie* Elīza Sakniņa. Evaņģēliski literiskās draudzes mācītājs Ainārs Kostanda uzsvēra, ka šis ir īpašs gaidīšanas laiks, kurā varam darīt to, ko nekad neesam uzdrīkstējušies: ticēt, cerēt, mīlēt, piedot. Mācītājs aicināja nebīties pieņemt Dievu; tad mēs saņemtu spēku cerēt, ticēt, mīlēt un tapt mīļētiem, piedot un tapt piedotiem. Mēs saņemtu spēku uzbūvēt tiltus pār bezdībeniem — salauztām attiecībām un sirdīm. Dievs ir pie cilvēkiem, lai sastaptu tos priekos un bēdās. Nebīsimies, uzdrīkstēsimies!

Ir kāds stāsts par sievieti, kas uzdrīkstējās ticēt, cerēt, mīlēt, būt patiesai un palikt uzticīgai sev. Vakara turpinājumā baudījām šī stāsta teatralizējumu Dundagas amatiereteātra un Kolkas senās mūzikas ansambļa kopizrādē *Sibillas diena*, kurā izmantota Lailas Pabērzas dzeja.

Svētku vakars pulcēja kopā daudz kolcinieku. Vakars pagāja, svētku gaisotnes papildīts. Mājās devāmies, uzdrīkstoties no jauna cerēt, ticēt un mīlēt un gaidot Ziemassvētkus, kas nāk Gaismas apmirdzēti...

Anda Kostanda, Kolkas senās mūzikas ansambļa dalībniece

Ziemassvētkus gaidot

Kolkā Adventa laiku labāk izjust un izprast palīdz sestdienas pievakares tautas namā. Par tām rūpējas nama brīnišķīgie rūķīši — mūzikas skolas skolotājas Inora Sproģe, Dzintra Tauniņa, Evita Ernštreite un Anda Kostanda. Patiesi sirsnīgi, jauki, silti un mīļīgi.

4. XII pasākumu ievada mūzikas skaņas, tad Kolkas luterāņu mācītājs Ainārs Kostanda aicina katru zālē esošo padomāt par šī laika nozīmīgumu un sevī izvērtēt, vai katra sirds ir atvērta un gaiša, vai meklē dzīves patiesās vērtības.

... Klusums. Miers. Iedegas otrā Adventa svece. Klusi, izjusti sāk dziedāt pensionāru ansamblis *Sarma*, senas Ziemassvētku dziesmas mijas ar dzejas rindām. Sirsnīgi skan Ausmas Pētersones pašas sacerētās dzejas rindas:

*Palūdz Dievam debesīs zvaigznes,
Paņem tās savās vēsās plaukstās,
Izkaisi vējā, un tu redzēsi:
Tās mirdzēs kā mātes asaras,*

Kad sūra sāpe ienāk sirdī.

*Izkaisi zvaigznes šajā klusajā naktī,
Šajā naktī, kad Jēzus Kristus ir dzimis,
Izkaisi tās, un cilvēku sirdis
Labākas kļūs, ienāks cerība,
Ticība Tev, kungs, mans Dievs.*

*Cilvēk, palūdz debesīm zvaigznes,
Izkaisi tās pāri dzimtajām ārēm,
Un tu redzēsi, cik skaisti
Šajā Ziemassvētku naktī
Visai pasaulei pāri
Zvaigžņu lietus list.*

Skaisti. Tad iesaistās ansamblis *Laula*, dziedot lībiski un latviski. Uzvirzīti citi ritmi, citi asums, ieskanas trāpīgi, atjautīgi Ziemassvētku teicieni, sakāmvārdi...

Paldies par mīlo, sirsnīgo brīdi, kuru varējām šeit baudīt. Taču tas vēl nav viss!

Tautas nama mazajā zālē acis priecē rokdarbnieču interesantā izstāde — tirdziņš. Cik daudzveidīgi un radoši sevi spēj parādīt kolcenieces Ruta, Larisa, Zelma, Smaida, Diāna! *Silti* adījumi — cimdi, zeķes, šalles, siltas čības — kā radīti aukstajam laikam, rotaslietas — krelles, auskari, piespraudes, tamborējumi — sniegpārslīņas, eņģeļi, zvaniņi, rūķīši, tā vien gribas iegādāties, un kur vēl kompozīcijas, dekorī un vēl, un vēl.

Šāds brīdis cilvēku emocionāli un pozitīvi uzrunā, liek padomāt, kā arī es varētu iepriecināt savus mīļos. Lai labais vārds, mūzika, labie darbi palīdz pārvarēt tumsu sevī un dabā! Priecīgus un gaišus Ziemassvētkus!

Mārīte Zandberga

Vizītkarte

Ar vietas apziņu

Dženeta Marinska ir kolciniece, viesu mājas *Ūši* saimniece. No mammas puses — lībiete, spilgta, nepieķipīga un optimistiska. Dženetas uzņēmējdarbība iet roku rokā ar interesi par dzimtas vietas kultūrvēsturi un prasmi ņemt talkā mūsdienīgās tehnoloģijas. Ievērojamā cienīgi ir tas, ka Dženeta nemitīgi meklē un arī atrod resursus gan sevī, gan apkārtnē, — dienišķam maizes kumosam un arī sevis pilnveidei. Mūsu pusē, kur jauzu vispār nav pārāk daudz, šādi cilvēki ir retums. Bet varētu būt vairāk!

— Dzimusi un augusi esmu Kol-kā. Man patika zīmēt un rokdarbi, tāpēc aizbraucu uz Rīgu, izturēju visai nopietnu konkursu un iekļuvi Rīgas lietišķās mākslas vidusskolā, lai apgūtu trikotāžas apģērba modelēšanu. *Lietišķajiem* tolaik, astoņdesmito gadu vidū, piemita īpaša aura. Tur valdīja zināma brīvdomība, nenēsājām formas tērpus atšķirībā no lieluma lielās daļas padomju skolu.

Pēc skolas visvairāk baidījies no krieviska kolektīva. Taču nokļuvi kombinātā *Māksla*, pilnīgi latviskā vidē, un tur savā specialitātē nostrādāju līdz 1993. gadam. Bija sācies brīvības laiks, un es kļuvi par pašnodarbinātu personu. Pati varu izdomāt, uzadīt un pārdot!

Bet 1996. gadā atguvām zemi Kolkā. *Ūši*, pati māja, vienmēr ir bijusi ģimenes īpašumā, manā bērnībā tur dzīvoja vecmamma, bieži pie viņas ciemojos un spēlējās. Nu bija zeme, paprāvs gabals, arī māja. Kā to izmantot un uzturēt? Gribējās arī ar savu darbu padarīt vietu skaistāku un iepriecināt citus.

Jau no 2000. gada iedomājām par tūrismu un viesu māju. Tolaik tūrisms Latvijā gan vēl tikai kūņojās. Bet mēs abas ar mūsu Vinetu sapratām — vieta mums ir ideāla, un ko citu iesākt? Saimniekošana bija mainījusies. Ja neturi lopus, tad nav, ar ko pabarot lieso smilti. Pirkst mēslus? Tam nav ekonomiska pamatojuma. Un tā iesākām. Jau pirms tam pie mums brauca ģimenes draugi un radi no Rīgas.

Izmēģinājāt pilotprojektā.

— Jā. Tā pagājuši jau gadi desmit. Līdz šim pa ziemu, sākot no 1. novembra, esmu mitusi Rīgā, savā Pārdaugavas dzīvoklī. Bet šogad — decembris, tuvojas Ziemassvētki, taču esmu vēl Kolkā! Remontēju viesu istabas *Ūšos*.

Tūristu pieplūdums sākas aprīlī. Tie ir putnu vērotāji. Kāds anglis ierodas katru otro gadu un nodzīvo mēnesi. Ir tādi, kas te uzturas divus mēnešus. Caurmērā *putnotāji* tie dzīvo līdz maija vidum. Protams, ja cilvēki uzuras tik ilgi, viņiem ir atlaides. Kopumā putnu vērotāji ir nozīmīgi manam biznesam.

Vasarā īstais pieplūdums ir jūlijā un augustā. Protams, tas atkarīgs no temperatūras. *Pīķis* ir nedēļas nogalēs. Mājā ir vietas pieciem, plus vēl dažas papildu gultas. Telšu laukumā vietu daudz, ap simtu.

No jauna neko neesam cēlušies, viesiem paredzēta daļa pašu mājas. Ziemā ierodas retais. Tāpēc arī tagad remontējos! No darba nebaudos. Ja šķiet, ka pietrūkst līdzekļu dzīvošanai, tad allaž atrodo darāmo.

— **Negribu skatīties tavā maciņā, bet saki, vai tūristi tevi pabarot?**

— Tas ir pamatienākums. Manas pašas vajadzības ir niecīgas. Kaut ko ieēst, kaut ko mugurā uzvilkt. Reizi gadā gan cenšos aizbraukt uz ārzemēm — izglītoties, paplašināt redzesloku. Bet līdzekļus prasa pats bizness. Piemēram, remonts — tie

ir uzturēšanas izdevumi. Zāles pļaušana. Jāpļauj arī maijā, lai gan tad tūristi nebrauc.

— **Aizdevumu tu neesi ņēmusi un celt ko jaunu, kempinga mājiņas, nedomā?**

— Pagaidām kredītus ņēmusi neesmu. Celtniecību līdz šim liedza teritoriālā plānojuma trūkums. Tagad vārti ir vaļā. Neapgalvoju, ka darbību nekad nepaplašināšu.

— **Kā vispār attīstās tūrisma nozare bargajos laikos?**

— Pēdējā gadā kopumā šīs nozares uzņēmējiem klājās grūtāk, lai gan drīzāk cietuši lielie atpūtas kompleksi. Kad Latvijā pa labi un pa kreisi dalīja SAPARD naudas, sabū-

• Dženeta taisa sklandu raušus.

vēja milzīgus centrus, kas tagad stāv tukši. Es nevaru sūdzēties. Pieprasījums pēc kempinga mājiņām un telšu vietām nekrītas, un mūsu daba un kultūrvēsture ir ilgtspējīga. Varbūt nedaudz sarucis pašmāju ceļotāju skaits, bet vienmēr ieradīsies tūristi no citām valstīm, kam tā ir garīgā maize. Tīro atpūtnieku man ir maz. Atbraucēji grib baudīt dabu dziļāk. Protams, viņi atpūšas arī pludmalē, pasauļojas un izpeldas. Ārzemniekiem sevišķi patīk staigāt. Piemēram, soļot pa pludmalē līdz Mazirbei un atpakaļ. Rīdniekiem reizēm sagādā grūtības ar kājām aiziet uz veikalu vai uz kilometru attālo Kolkasragu.

— **Vai reklāmā daudz jāiegulda?**

— Īpaši ne. Vieta man ir ideāla, kas te ir bijis, grib atgriezties un iesaka to citiem. Reklāma jau ir tas, ko tu dari. Pirms gadiem septiņiem man iešāvēs prātā — es taču te varu sagādāt sklandu raušu priekus! Biznesa ideja, kas dabiski sakņojas vietējos resursos. Recepte no mammas, izejvielas uz vietas, bet tūristiem tā ir atrakcija. Brauc, ēd, skatās, kā gatavo. Pēc tā pieprasījums nekrītas.

Varbūt desmitā daļa pa vasaru ir tādi, kas *Ūšos* ierodas pirmo reizi. Netrūkst tādu, kas ierodas katru gadu. Kas pirmajos gados pa visu vasaru atbrauca, tas tagad — vienā labā nedēļas nogalē. Daudz lietu-viešu tūristu.

— **Kādu pretimnākšanu tu gribētu no Slīteres nacionālā parka, no pašvaldības?**

— Jautāšu pretī — vai parka darbinieki uzskata, ka viņu uzdevums ir piedāvāt dabas vērtības iedzīvotājiem?

— Vismaz pēdējā laikā viņi to apgalvo. Uz to jau aizvadāmajā gadā bija vēsta Ceļotāju diena un, šķiet, vēl vairāk tāda tā būs jaunajā gadā, jūnija sākumā.

— Viena dabas taka ir slēgta, otra ir uz jautājuma zīmes. Ko es tūristiem piedāvāšu? Mani nakšņotāji ierodas dabas vērtību, retumu dēļ.

— **Parka vadība atbild, ka nau-du piesaistīs, takas drīzumā atjaunos.**

— Tas arī ir viņu uzdevums! Manā skatījumā, parkam jāuztur infrastruktūra. Lielākā slodze tiek tai vietai, kur uzturas, nakšņo. Kur staigā vai brauc ar velosipēdiem, tur slodze videi nav tik liela.

— **Labi, un pašvaldībai?**

— Vajadzētu vairāk rūpēties par pozitīvu tēlu. Piemēram, Kolkā nav muzeja. Kā uzdevums būtu to radīt un uzturēt?

— **Līvu centrā ir ekspozīcija.**

— Daudz par mazu īstam muze-

— **Tieši par lībisko grasījos tālāk jautāt.**

— No mammas puses esmu lībiete. Manī noteikti ir stipra vietas apziņa — šeit ir dzīvojuši mani senči. *Asinsgrupa* nav tik svarīga. Neviena tautība nav labāka par citām. Pastiprināti par lībisko interesešos arī saistībā ar tūrisma, jo arī tas ir resurs. Ēdieni, to nosaukumi, valoda kā tāda.

— **Vai valodu zini?**

— Mācos! Līdz galam iemācīties laikam nevar. Esmu apmeklējusi kursus. Saprast saprotu, bet pietrūkst sarunu ikdienā.

— **Ko teiksi par lībiešu organizācijām?**

— Esmu Līvu savienībā un Kolkas grupā, taču ne aktīva. Nesaskatu īpašas iespējas izpausties. Pēdējos gados savienībai ir visādi gājis, deguma smaku sen jutu. Turklāt savienība norobežojās no jaunajiem un no intelektuāļiem. Ilgstoši, jau vecajos Līvu mūmuros par to rakstīts.

— **Bet vai tagad neiet uz labu? Varbūt īstais brīdis iesaistīties?**

— Savienībā ir reģionālās grupas, bet tajās — padzīvojuši un ļoti padzīvojuši cilvēki. Savulaik jau lūkoju iesaistīties. Manas idejas īsti nepieņēma.

— **Līvu centrā gan joprojām var skatīt tavu projekta kopdarbu ar Māriti Zandbergu — Kolkas vecās un mūsdienu fotogrāfijas.**

— Tas arī palika vienīgais darbs. Vairāk ... nesagriebās.

— **Nu jau savienībā jaunie paši pie teikšanas.**

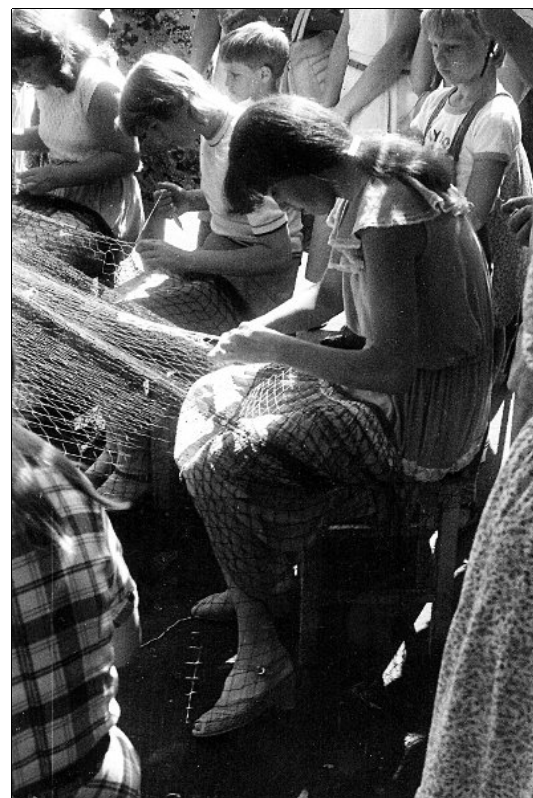
— Manuprāt, tas vēl nav tā īsti izpaudies. Jāskatās, kas notiks. Tas ir sarežģīti.

— **Man tomēr grūti saprast, kā tik rosīgam cilvēkam un reizē kādas organizācijas biedram iespējams sēdēt mierā.**

— Nu, ja mani uzaicinātu Līvu centram izstrādāt mārketinga plānu, es labprāt to darītu. (*Smejas.*) Vai projektu par centra ekspozīcijas koncepciju. Diemžēl ir vēl tāda bēda, ka Līvu centram nav īpašnieka, un tas neļauj piesaistīt finanses, tālab arī nav iespēju attīstīties. Patlaban iesaistos jaunas idejas — *Kolkas Lībiešu saietā nams* — attīstīšanā kopā ar Līvu fondu, kas iecerēts kā atjaunināts Līvu centrs, bet daudz plašākai lietošanai. Ja tas piedzims, tad es varēšu uzskatīt sevi par pilntiesīgu krustmāti, jo vietu tam Kolkas *Pastnieku* ēkā nolūkoju es.

— **Tu esi pētījis mūsu kultūrvēsturi, īpaši iedziļinājusies Krišjāņa Valdemāra devumā un pērn izveidojusi filmu par zēģelnieku laikmetu piekrastē.**

— Tas cieši saistās ar tūrisma un pašas interesi. Ja zinu vietas vēsturi, tad man ir pamats, uz kura stāvēt. Nesen īstenojās Latvijas Nacionālā parka rosināts projekts, kurā mani iesaistīja SIA *Kolkasrags* rīkotājdirektors Jānis Dambītis. Mērķis bija radīt skolās, arī pieaugušo izglītošanai izmantojamu vizuālo materiālu. Iesaistījos, un

• 1983. gadā Zvejnieku svētkos Kolkā.

tapa filma *Burinieku gadsimts* — par Krišjāni Valdemāru, par kuģu būves uzplaukumu, par tautiskās pašapziņas emocionālā pacēluma laiku. Mācoties Vidzemes augstskolā tūrisma, jau biju aizrāvusies ar šo tēmu, rakstot kursa darbus par kultūrvēsturiskā mantojuma resursiem. Šoreiz gan iesākumā nebija īsta priekšstata par iznākumu. Bet izdevās gluži labi. Skatītāju, tostarp vēstures skolotāju, atsauksmes ir labas. Šo materiālu piedāvā skolām, bibliotēkām, tieši šim nolūkam nesen Rīgā, Kongresu namā, ar filmu iepazīstināja visas Latvijas bibliotēku darbiniekus. Man pat pajautāja, kādā muzejā es strādājos.

— **Vēl svaigāks notikums — decembra sākumā tevīs veidoto mājas lapu par *Ūšu* viesu namu atzina par labāko Kurzemē! Mani tikai mazliet mulsina nosaukums www.kolka.info.**

— Jā, ieguvām Lielā Jēkaba balvu *Kurzemes tūrisma* dižā mājas lapā. Kurzemes tūrisma asociācija vairākus gadus piešķir Lielo Jēkabu vairākās kategorijās. Starp citu, vērtēja kopā gan privātās, gan pašvaldību mājas lapas. Par nosaukumu — ir jau vēl mulsinošāks interneta vietnes nosaukums — www.kolka.lv, bet arī tā nav pašvaldības lapa. Par mūsu nosaukumu stāsts ir šāds. «*Ūšu*» vārds nav piemērots domēna nosaukumam, jo nerakstīt taču ne «usi», ne «uushi». Kāda ārzemju firma pārdeva domēnu ar nosaukumu, kas bija vistuvāk manām vajadzībām un būtībai. Bet www.kolka.info esmu izveidojusi jau pirms gadiem septiņiem, un katrs tās apmeklētājs saprot, kas viņu kā ceļotāju pie manis sagaida.

— **Un ko nozīmē tīmekļa videi nepiemērotais lībiskais «*Ūši*»?**

— «*Ūž*» ir «jauns», jo mūsu mājvieta bijusi viena no pirmajām Kolkā.

Alnis Auziņš

Foto no Dž. Marinskas albuma

Trīspadsmīt krēsli

Par deputāti — bērnu dēļ

Sociālās, izglītības un kultūras komitejas deputāte Irina Jānberga divdesmit sesto gadu strādā bērnudārzā *Kurzemīte*, nu jau — par vadītāju.

— **Kāpēc tu kandidēji pašvaldības vēlēšanās?**

— Mani uzrunāja novada priekšsēdētājs. Cerēju, ka es kā deputāte varēšu mainīt uz labo pusi pašvaldības attieksmi pret Dundagas izglītības iestādēm, pret skolotāju. Nepie-

dodami, ka rūpes par bērnu nav galvenā prioritāte. Deputātes pieredzes nebija, bet domāju ar laiku to uzkrāt.

— **Tagad vairāk nekā gadu esi iekšpusē.**

— Pietrūkst drosmes, bet ir, no kā mācīties, — desmit soļus uz priekšu domā mūsu izglītības speciālists, padomu varu lūgt jebkurā laikā. Pārsteidz Guntas Abajas zināšanas un prasme aizstāvēt savu viedokli. Katrs ir īpašs ar savu redzējumu. Patīk, ka, «cīnoties» par svarīgu jautājumu, spējam apvienoties un nobalsojam patiesi pareizi.

Liela ietekme komiteju darbā ir priekšsēdētājam. Nereti tiek uzspiests viens viedoklis, trūkst demokrātijas, uzticēšanās speciālistu viedoklim. Liela vērtība, manuprāt, ir darba grupu darbam iestādē, kāds tas bija, izskatot jautājumu par tehniskajiem darbiniekiem pirmsskolas iestādē. Lieliski sagatavojies bija Valdis Rande un Andris

Kojro. Žēl, ka darba grupas darba rezultāti izrādījās veltīgi... Viena es noteikti to nevarēšu mainīt, bet mums ir lieliska komanda.

— **Kāpēc, tavuprāt, bērni ir pabērnu lomā?**

— Tā ir nepareiza domāšana — politiski, saimnieciski. Pareizi būtu centrā likt cilvēku. Tikai ar rūpēm par jauno paaudzi iespējama novada izaugsme. Jādomā, kas te dzīvos un strādās pēc pieciem, pēc desmit gadiem. Ir jāatbalsta speciālisti, kas sevi jau pierādījuši. Tādas attieksmes pietrūkst. Tāpat — profesionālās orientācijas. Esmu interesējusies un zinu, kāda loma tai atvēlētā Krievijā, Čehijā, Igaunijā, Somijā. Tam vajadzētu iet roku rokā ar pilsonisko audzināšanu. Mums jādomā, kas tālāk notiks ar bērniem. Mums ir dienas centrs *Mājas*, bet mazie ātri kļūst par pusaudžiem. Kā atrast viņiem vadītāju, vietu, kur darboties?

— **Vai tevi bieži uzrunā kā deputāti?**

— Ļoti! Visvairāk par saimnieciskajiem jautājumiem, pēdējā gadā — daudz par ēdināšanu skolā, un iedzīvotāju viedoklis ir, ka nepieņemam pareizu lēmumu, atdodot šo nozari lietuviešiem. Jāatzīst mūsu kļūda. Skatījāties uz naudas ietaupījumu, bet ne uz bērnu veselību. Cilvēki izsaka neapmierinātību par

nesakārtotām ielām, nepievilcīgo Dundagas pirmsskolas iestādes teritoriju, par jauno žogu. Iedzīvotāji salīdzina ar padarīto citos novados un secina, ka mēs maz rūpējamies par bērniem.

— **Tu uzklausi. Kādas iespējas ir ko mainīt?**

— Uzklāsu. Iespējas mainīt — neklusēt par savu sāpi. Man ir cerība un sapnis redzēt estētiskus, bērniem atbilstošus rotaļlaukumus. Pagaidām viss atduras pret finansēm. Bet man ir lieliska komanda — *Kurzemīte*, strādātgrīboši vecāki, saprotošie un dāsnie uzņēmēji un citi dundadznieki. Ticu, ka būs atbalsts.

— **Droši vien nevienam pašvaldības vadītājam nav viegli lemt, ja naudas trūkst. Iespēja ietaupīt ir vilinoša.**

— Jā, taču, ja domāsim tikai, kā mazināt, nebūs izaugsmes. Ikreiz būtu rūpīgi jāizsver — uz kā rēķina ietaupām un kam izdodam. Skolotājs ir vērtība. Labi, ja arī mūsu novadā redzētu un novērtētu viņu lielisko darba atdevi, atbildību par ikvienu bērnu. Arī mūsu mediķi sevi ir pierādījuši, tāpēc jārada apstākļi, lai viņi paliktu te.

Bet par vadību gribu citēt Vila Vaithorna teicienu: «...cilvēkiem ir jābaidās nevis no spēcīgas vadības, bet gan no tās trūkuma, jo spēcīgi vadītāji pieņem lēmumus».

— **Netrūkst arī labu darbu.**

— Protams! Varam priecāties par ūdensprojektiem Kolkā un Dundagā. Dzeram tik ilgi gaidīto labo ūdeni un varbūt aizmirstam to novērtēt. Dundaga izskatās sakopta, un var redzēt, ka tai ir saimnieks. Sūtu pateicību visiem sētniekiem, kas rūpējas par mūsu drošību uz ietvēm. Paldies Saimnieciskā dienesta vadītājam Andrim Kojro!

— **Vai Dundadzniekā arī ieska-**

ties?
— Jā, lasu, man patīk. Īpaši iepriecina sadaļa *Dundagas seriāls*. Tas ir vienreizēji — uzzināt par savu līdzgaitnieku jaunību, Dundagas vēsturi. Pirmos noteikti izlasu rakstus par vidusskolu, no *Dundadznika* uzzinu par interesanto kultūras dzīvi Kolkā, smeļos idejas savam darbam.

— **Ko novēlēsi gadu mijā?**

— Ticību, cerību, mīlestību! Domāsim gaišas domas un vairāk smaidīsim! Mūsu pašvaldības vadītājiem — izturību, spēku, drosmi un mīlestību pret cilvēkiem! Visiem iedzīvotājiem — lai Ziemassvētkos jūs sastaptu Piedošanas brīnumu! Pieņemsim cits citu tādu, kādi esam, piedosim bez kādiem nosacījumiem. Rītiem — gaišas domas, dienām — darbus, kas piepilda sirdi, vakariem — svētīgu nogurumu!

Alnis Auziņš

Raibs kā eglīšu mantiņas

Rokdarbnieki Kolkā

Otro gadu Kolkā darbojas rokdarbnieku pulciņš *Fantāzija*. Pirmoreiz savus darbus izrādījām pagājušos Ziemassvētkos tautas namā. Turpat tos var skatīt Ziemassvētku izstādē tirdziņā arī šogad.

19. X pēcpusdienā pie mums viesojās rokdarbnieces no Mazirbes un daiļamatniece no Ventspils, bijusī kolciniece Erna Vesele. Cieņīgi Mazirbes bibliotēkas vadītājas Sniedzes Švāģeres vadībā mūs pārsteidza ar pasceptu torti, tautasdziesmām un sirsnību. Pie siltas tējas atraisījās valodas un pamazām pievērsāmies vakara galvenajai tēmai — plecu lakatu adīšanai ar efektdziņu. Kā top šādas modernas šalles, mums skaidroja mazirbiece Antra Blāze: «Krāsas skatiet dabas ainavās un gleznās, tās visas var ieadīt savos lakatos. Pavisam ap četrdesmit krāsu toņus!» Ne daudzas vēlāk Ernas kundze mācīja lībiešu adīšanas uzmetumu uz virbiem. Apguvām nebūt ne vieglo paņēmienu. Mazirbiece Maija ie-

rādīja lakata veidošanu uz īpaši gatavota rāmja, bet Sniedze rādīja pašas adītu jaku bez nevienas vīles.

Mūsu pulciņā pirms gada bija tādi, kas tamboradatu nekad agrāk nebija rokās ņēmuši. Pulciņā visbiežāk pēc padoma prasām bijušajai pamatskolas rokdarbu skolotājai Larisai Spridzānei un Zelmaj Anševicai. Kopā esam apguvuši dažādus adījumu musturus, mācījušies tamborēt krelles, veidot telpu dekorus, un mums tas patīk, sevišķi jau garajos, tumšajos rudens vakaros. Paldies Ernai, Sniedzei, Antrai un pārējām rokdarbniecēm par draudzīgo tikšanos un mīlumu, ko atstājāt mūsu sirdīs!

Klubiņa vārdā Diāna Bergmane

Danči pilī

10. XII vakarā uz jēstiem latviešu dančiem aicināja *Tals' trimiņš*.

Vai nu dižo sniega kupenu, vai lielā vēja, vai vēl kāda cita attaisnojošas iemesla dēļ uz dižo izdancošanas bija ieradusies vien daži cilvēkbērni. Taču tautas muzikantus no Talsiem tas nesamulsināja, viņi gan spēlēja, gan dziedāja, gan mācēja «danci vest».

Ja nu kādam no *Dundadznika* lasītājiem gadās pamanīt, ka *Tals' trimiņš* atkal uzstājas, piemēram, mūsu novada Kolkā, tad nelaidiet garām izdevību piedalīties! Izdancošanās viņu spēlētās mūzikas pavadībā sniegs daudz prieka.

Diāna Siliņa

Radošās eņģeļu darbnīcas

10. XII pēcpusdienā Dundagas pils mazā zāle pārvērtās par eņģeļu darbnīcu.

Radošās darbnīcas vadīja Dundagas Mākslas un mūzikas skolas direktores vietniece Linda Celma, skolotājas Dace Čodera un Sandra Dadze. Dalībnieki — pārsvarā bērni, taču pamanījām arī pa kādai mammai un tētim. No papīra tapa balti eņģeļi un eņģeļi tumšzilās kleitās, kurās savas sirds rakstus veidoja dalībnieki. Baltie eņģeļi jau rotā vēl neizplaukušā koka zarus pilī. Gan tumšzilajiem, gan uz stikla zīmētajiem arī būs sava vieta. Noslēgumā katrs dalībnieks pārvērtās eņģeļi...

Diāna Siliņa

Decembra mozaīka

Lauku cilvēkam, kad daba guļ, vairāk laika nodoties gara maizes meklējumiem.

Latvijas muzeju biedrības mājas lapā atradu vilinošu iespēju ielūkoties mūsu kultūras vēsturē nozīmīgu personību personiskās dzīves norisēs un mīlas pārdzīvojumos. Kā vienīgā apmeklētāja (!) devos ekskursijā pa Jaņa Rozentāla un Rūdolfa Blaumaņa, Raiņa un Aspazijas, Andreja Upīša un Krišjāņa Barona muzejiem.

Ekskursija noslēdzās K. Barona darbistabā, kuras durvis veras, šķiet, vienīgi muzeja vadītājam Rūtai Kārklīnai, kas te strādā no muzeja pirmsākumiem, 25 gadus. Toties muzeja speciālista Andra Ērgļa rokām klausā kokle, izvilinot no tās tautasdziesmu melodijas.

Izrādās, ka latvju dižgaram ir muzejs arī Krievijā, tagadējā Belgorodas apgabala Aleksejevkas rajona Muhoderovkas ciemā, bijušajā Uderevkas muižā, kur Barons kalpojis par mājaskolotāju muižnieku Stankēviču ģimenē! Un kāda sakritība — muzejs piezīmē 1990. gada 18. maijā, teju vienlaikus ar atjaunoto Latvijas valsti. Būtu interesanti apmeklēt.

Savukārt par tādu kā gara maizes klēti vairāk nekā 300 kolceniekiem kļuvusi bibliotēka Kolkā. Reizē ar nupat sākušos ziemu ienācis aukstums arī šajās telpās, un tās nespēj sasildīt ne mazā, ēdelīgā *Jotul* krāsniņa un pat ne vienmēr atsaucīgās bibliotēkas vadītājas Olitas Kalnas sirds. Aukstums un ziema ir nepielūdzami. Tā nu gara gaismas meklētājiem, lieliem un maziem kolceniekiem, jāsavīkšās siltāk ... līdz pavasarim.

Sniegs pārņēmis savā varā Latviju un arī Dundagas novadu, un Ziemassvētki solās būt balti. Lai tie tādi kā dabā, tā cilvēku dvēselēs!

Dženeta Marinska

Sen nebijis panākums

Kā pastāstīja vidusskolas volejbola trenere Una Sila, Latvijas kausa izcīņas A grupā mūsu zēni — Kristis Dambergs, Ēriks Feldeņtāls, Emīls Petrovics, Nauris Dzērve, Mārtiņš Šenbergs, Kristaps un Toms Šeptes, Nauris Apškrūms, Elvis Ķirsons un Mārcis Gulbis — ieguvuši III vietu valstī. Pēdējoreiz tādas sekmes dundadzniekiem bijušas pirms 10 gadiem.

III vietu B grupā izcīnīja Ernests Salcevičs, Edgars Cīrulis, Dāvis Bērzkals, Raitis Bērziņš, Henrijs Bernāns, Elvis Stars, Jēkabs Avotiņš, Askolds Roberts Jāvalds un Juris Bērziņš. Apsveicam treneri un puīšus!

Diāna Siliņa

Novada domes deputātu pieņemšanas laiki janvārī un februārī

Domes priekšsēdētājs Aldons Zumbergs pirmdienās 9.00–12.00 domes ēkā; pirmajā un trešajā ceturtdienā 14.00–16.00 Kolkas pagasta pārvaldē.

Priekšsēdētāja vietnieks Guntis Pīrvits 12. I un 9. II 15.00–17.00 domes ēkā.

Gunta Abaja pirmdienās 16.00–18.00 Dundagas pilī Attīstības un plānošanas nodaļā.

Ēriks Bērzkals 11. II 8.00–10.00 domes ēkā.

Asja Felta 5. I 12.00–13.00 SIA *Dundagas Veselības centrs*.

Irina Jānberga 4. I un 1. II 16.00–17.00 bērnudārzā *Kurzemīte*.

Uldis Katlaps 13. I un 10. II 13.00–15.00 domes ēkā.

Tija Liepa 4. II 10.00–12.00 Kolkas pagasta pārvaldē.

Valdis Rande 21. II 12.00–15.00 domes ēkā.

Regīna Rūmniece 11. II 9.00–12.00 Kolkas pagasta pārvaldē.

Smaida Šnikvalde 4. I 10.00–11.00 pilī, Kultūras centrā.

Linda Vīksna 8. II 10.00–13.00 Dundagas Mākslas un mūzikas skolā.

Aigars Zadiņš 11. I un 8. II 16.00–18.00 Dundagas pilī, Attīstības un

Līvõ āiga • Līvu laiks

Tēriņš!

Šajā gadā Līvu fonds, organizācija, ar kuru esmu visvairāk saistīta, saņēmusi nežēlīgu kritiku un pārmetumus. Otrā organizācija, kuras biedre arī esmu, — Līvu savienība — stipri mazāku. Arī mani pašu beidzot skāruši nebeidzami lībiešu kašķi. Šoreiz izmantošu iespēju pateikt biezus vārdus citiem, ko parasti nedaru.

Par savām saknēm sāku interesēties sešpadsmit gados, un viena no pirmajām īpatnībām, ko ievēroju lībiešos, bija nesatīcība. Radās priekšstats, ka pastāv kādi gadsimtiem seni dzimtu naidi vai vēl nez kas, un es priecājos, ka esmu jaunpienācēja. Līvu jauniešu un tālāk fonda darbība ir vērsta arī uz nesašķaņu nolīdzināšanu, un tas ir briesmīgi, ka beigu beigās tā to-

mēr ir radījusi iemeslu jauniem kašķiem, un es nūdien nesaprotu, kas visiem kaiš? Tā šķiet, ka ikkatrā lībietī būtu ieperinājusies kāda klīrīga dāma, kas sēž uz nezin kādiem lauriem debesu augstumos un visus nopeļ. Reizēm man liekas, ka esmu nonākusi meksikāņu seriālā, kur par attiecībām cīnās dažādas, nereti iedomātas, varas pozīcijas, bet pateikt paldies vai piedot ir zem dāmas goda.

Ceru, ka *Līvu laiku* lasa arī tie, kas nav lībieši, un tādā gadījumā atvainojos, ka šādi vārdi jālasa avīzē.

Gada beigās parasti mēdzam ko novēlēt, un mans novēlējums visiem ir — būt vienkāršākiem!

Linda Zonne

Ūžāigast Irēl kēņig aim vīžō

Pigātagā jōvā nei ku tradītsij, ka sīe āigast Irēl līb Ūdāigast bal.

Amādōn um ēdōmōst līvō kēņig aim vīžō.

Kīēla 17.00 amād sōbōd kubbō Irēl ja siz kīēla 18.00. Īrgōb bal līvōd dāņtšōdōks. Siz kīēla 20.00 ajābōd kākāt.

Kīēla 23.00 Īrgōb strōdō Līvō ministērij, mis āndōb vōimīzt līvīztōn sōdō līvīzōks.

Jegā stuņd līb mīngi līvōd agā munt sūomugōrd kontsert, lībōd

ka vōikslīmīzt, dāņtšōd, dj ja šķīnkōd.

Bal lopūb kīēla 7 Irē krosōks. Kīlālīzt lībōd Ēstīmōld ja Hānjast. Amādōn līb vōimi oppō sīedā līvō kīēlō, mis um tādzi tieudō Ūdāigast bals.

Sizzōlmaks um ikš lat, ja īņōz um vōtāmōst krežīļō.

Organizātōr Līvōd fond ja Līvōd īt, jūdōjī Jōņ Medņ, info: medņis.j@gmail.com, 29253227

Jaunais gads Mazirbē lībiešu karaliskās ģimenes gaisotnē

Gandrīz jau kā tradīcija — arī šogad Mazirbē rīkosim lībiešu jaungada balli.

Šogad visiem būs jāģērbjas lībiešu karaliskās ģimenes tēlā.

Plkst. 17.00 paredzēta viesu ierašanās Mazirbē, un plkst. 18.00 sāksies balle ar līvu tradicionāliem dančiem. Tad 20.00 iesim ķekatās pa Mazirbes ciemu.

Plkst. 23.00 sāks strādāt Lībiešu ministrija, kura dos iespēju lībiešiem pieņemt oficiālo lībiešu tautību.

Katru stundu būs kāds lībiešu

koncerts vai citu somugru priekšnesums, būs arī konkursi, īpašas balvas, dejas *dj* pavadībā un, protams, lībiešu ēdieni un jaungada kross apkārt Mazirbei plkst. 7.00.

Gaidāmi ir arī ciemiņi — mūsu draugi hānieši un igauņi. Visiem būs iespēja apgūt svarīgākos vārdus un izteicienus lībiešu valodā, kas ļoti noderēs Jaungada ballē.

Ieejas maksa Ls 1 un groziņi.

Rīko Līvu fonds un Līvu savienība, vadītājs Jānis Medņis, info: medņis.j@gmail.com, 29253227

Vents vaicā: Kā tu domā? Vānt kizūb: Kui sa mōtlōd?

Nūoņ pū paldīž um 1,2 m kuordō. Se jegā āigast kazāb 20 procentōks juo kuordō. Mits kuordō līb pū kōd āigast pierrō?

Jauns kociņš šobrīd ir 1,2 m augsts. Tas katru gadu paaugas par

20 procentiem augstāks. Cik augsts būs kociņš pēc diviem gadiem?

Vastūks (11.2010.). Atbilde: Kanād attō jemīņ. 30*2=60; 80-60=20; 20:2=10; (30-10):2=10 (sigād); 30-10-20 (kanād).

Kas gaidāms nākamajā gadā Mis līb tulbiz āigastōs

Kā ierasts, optimistiski runāšu par tuvāko nākotni, kaut gan lībiešu tālākā nākamība vēl neskaidra.

Nākamais gads iezīmējas lībiešu notikumiem un aktivitātēm piesātināts, bet reizē arī ļoti smags, jo ierobežotā budžeta dēļ valsts neplāno finansiāli atbalstīt. Protams, nemitēsim runāt pašā augstākajā — Ministru kabineta — līmenī par mērķprogrammas *Lībieši Latvijā* aktivizēšanu un finansējuma piešķiršanu. Vairāk nekā skaidrs, ka jūtamus ieguvumus varētu sagaidīt agrākais 2011. gada pavasārī, kad gaidāmi budžeta grozījumi. Pašreiz atbildība pār lībiešu lietu no valsts puses nodota Tieslietu ministrijai, taču no 2011. gada visas integrācijas lietas, arī lībiešu jautājumus, plānots nodot Kultūras ministrijas pārziņā. Tā lībieši pēdējos 3 gados būs nomainījuši jau četras ministrijas. Ar Kultūras ministriju jau uzsāktas pārrunas, kā aktualizēt mūsu jautājumus, un ceram, ka būs arī rezultāti. Patlaban valstī laiks ir ļoti saspringts, un jaunajai kultūras ministrei Sarmītei Ēlertei ir daudz neatliekamu darbu, lai saglabātu Latvijas kultūras finansējumu vismaz līdzšinējā līmenī.

Pilnā sparā sadarbojamies ar Dundagas novada domi, decembrī iesniedzam LF un LS nākamā gada pasākumu plānu un slēdzam sadar-

bības līgumu, kas turpmākajos gados novadam ļaus oficiāli atbalstīt LS un LF rīkotos pasākumus. LF reklāmas pakalpojumus nopirkusi Rīgas Brīvosta, kas nozīmē, ka, izvietojot informāciju par Rīgas Brīvostu mūsu rīkotajos pasākumos un pārvaldītajos īpašumos, esam spējīgi daļēji finansēt 2011. gada Līvu svētkus Mazirbē. Tātad jau tagad varam skaidri pateikt, ka svētki būs un kā jau ierasts — augusta pirmajā sestdienā. Tāpat LF iecerējis finansiāli segt transporta izdevumus LS biedru nokļūšanai uz gadskārtējo pārskata konferenci aprīļa beigās. Šoreiz paredzēti patīkami pārsteigumi un ģimeniski draudzīga gaisotne.

Noteikti jāpiemin, ka vēlamies ne vien atjaunot lībiešu bērnu un jauniešu vasaras nometni *Mierlīnīkīzt*, bet arī veicināt šādas nometnes atkārtotu norisi ziemā, kā arī visiem līdzekļiem atbalstīt Vidzemes lībiešu rīkoto lībiešu bērnu un jauniešu vasaras nometni *Tšītšorlinkīst*, kuru atjaunoja 2009. gada vasarā Pālē. Nometņu organizēšana lielā mērā būs Ievas Zdanovskas (agrāk Freimute) pārziņā, kas jau labi zināma kā lībiešu bērnu nometņu audzinātāja.

Turpināsim sadarboties ar Reini Zumbergu lībiešu interneta projektu izstrādāšanā un iedzīvināša-

Gads Līvu fonda un Līvu savienības dzīvē Āigast Līvō fond ja Līvōd īt jelāms

2010. gads aizsākās kā pārmaiņu gads, un visiem nācās vēlreiz ķerties pie darba lībiešu lietas labā, tikai šoreiz manā uztraudzībā. Jā, kopš esmu Līvu savienības (LS) valdes priekšsēdētājs, ir pagājuši pāris mēneši, taču jau vairākus gadus esmu darījis visu, lai izveidotu spēcīgu, nākotnē orientētu organizāciju — Līvu fondu (LF). Tā dibināšana bija jauna darba rīka radīšana, ar kura palīdzību beidzot iespējams piekļūt darba laukam, strādāšanai izmantojot iesīkstējušajai LS agrākajai valdei nepieņemamas, mūsdienīgas metodes. Fonds nu palīdz mums, LS, mierīgu sirdi darboties tautas kopības labā. Tieši LF tagad ir galvenais virzītājspēks lībiešu dzīvē un tāds arī palīks, jo ir kā lokomotīve, kas velk visus mūs uz priekšu. Esmu pateicīgs saviem biedriem par izturību — Jānim Mednim par spēju redzēt tālu, Lindai Zonnei par uzticīgo un neatlaidīgo darbu lībiešu informēšanas jomā, Dženetai Marinskaī par pamatoto kritiku un palīdzību birokrātiskos jautājumos, Mārai Vīģertei par smago Ventspils valodas nedēļu projekta vadīšanu, Edgarā Milleram par spēju pildīt uzticētos pienākumus viņam ļoti smagā laikā. Pateicos arī mūsu grāmatvedei Inesei un lietvedei Rūtai, kuras abas tagad stutē LF, lai viss būtu likumīgi un godīgi.

LS darbība — valdes rosība — nedaudz atslābusi, notikušas tikai divas sēdes, tomēr grupas, īpaši Kolkā un Ventspilī, regulāri pulcējas. Ir sarežģījušās attiecības ar *Lībiešu Kultūras centra* diviem locekļiem, kas izvēlējušies būt LF un LS politiskie opozicionāri, šķiet, personīgu antipātiju dēļ.

Uzskaitīšu arī labo, kas noticis, kopš esmu ievēlēts LS valdes

priekšsēdētāja amatā. Pirmais — kopā ar Dženetu Marinsku inventarizējām lībiešu tautas namu, uzskaitot tajā vēl palikušās vērtības. Tālāk — darbs, vācot un apkopojot LS dokumentāciju un intensīvu sarunājoties ar Tieslietu ministriju, kas atbild par lībiešu lietām valsts līmenī, par LS nenokārtotajām saistībām. Neskaidrojās LS kopējās parādsaistības valstij, ap 90 000 latu, kas veidojušās atskaišu neiesniegšanas dēļ. Viss nu ir iesniegts prokuratūrā, kas izlems, kurš un kādā mēra saucams pie atbildības. No savas puses darīju visu, lai pamatotu, ka LS kā organizācijai par šīm nelikumībām nav jāatbild. Jāpalet vēl ilgam laikam, līdz pavisam sakārtosim LS, un skaidrs ir tikai tas, ka bez LF mūsu savienība vairs nespēj darboties. LS grupu vadītājiem par šiem jautājumiem ir paziņots. Jāsaprot, ka LS ļoti veicas, ka tās aktīvākie biedri nodibināja LF, lai vērstu stāvokli par labu tautas nākotnei. Valsts atbalsts ir beidzies, un viss iespējams tikai ar mecenātu un projektu atbalstu, un pašu piepūli.

7. augustā pieņēmu drosmīgu lēmumu — nerīkot ikgadējos Līvu svētkus, jo tas patiešām nebija iespējams. Tomēr kopā ar Kolkas, Rīgas un dažiem Mazirbes lībiešiem sarīkojām ļoti ģimenisku alternatīvu — Andreja Šulca 100. jubilejas pasākumu ar līvu ēdienu nogaršošanu, mākslinieka darbu izstādi un dokumentālo filmu. Pasākumā piedalījās ap 100 cilvēku, arī somi un igauņi, kas bija atbraukuši redzēt, vai līvi vēl dzīvi. Augusta beigās kopā ar Turaidas muzejrezervātu atjaunojām brīnīšķīgo Vidzemes līvu dienas svinēšanas tradīciju, kur kopā ar trim Kolkas lībiešu paaudzēm piedāvājam apmeklētā-

nā. Februārī lūkosim rīkot konkursu par investoru piesaisti Līvu tautas namam Mazirbē, kurš pavisam noteikti vasarā būs atvērts gan tūristu, gan vietējo iedzīvotāju, gan lībiešu vajadzībām. Jāņos sadarbībā ar Dundagas novadu plānojam katrā Līvu krasta lībiešu ciemā jūrmalā veidot lībiešu ugunskurus, tos simboliski reizē aizdedzinot 23. jūnijā plkst. 22.00. Kādreizējā lībiešu tradīcija cieminiekiem kopā svinēt Jāņus liedagā ir jāatjauno.

Ir uzsāktas sarunas ar tūrisma grupām par regulāru lībiešu maršrutu apmeklēšanu visu vasaru, kas, cerams, dos ienākumus ne vien gidiem, bet arī novada iedzīvotājiem. Plānojam pavasara semesterī veikt ilgtermiņa iestrādes ikgadēju un pastāvīgu lībiešu valodas un kultūras kursu norisei piecās vietās Latvijā. LF kā Kolkas *Pastnieku* ēkas ilglaicīgs nomnieks intensīvi iesaistīsies projektos, kas palīdzēs izveidot iecerēto Kolkas lībiešu Saīeta namu. Turpināsim apmaksāt Ventspils LS grupas telpas un centīsimies kopā ar novada domi atarast arī Dundagas lībiešiem piemērotu pulcēšanās vietu. Tāpat nopietni strādājam, lai izveidotu lībiešu tūrisma centru Rīgā, kas reizē būtu galvenā mītne, no kurienes pārraugāma visas Latvijas LS un LF darbība.

Turpināsim strādāt un vairosim ticību labajam. Uz tikšanas Vecgada vakarā Mazirbē — lībiešu Jaunā gada svinībās!

Dāvis Stalts

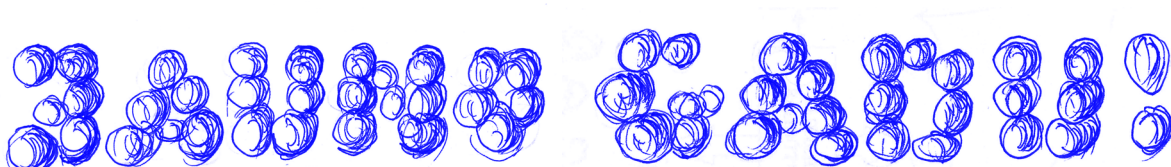
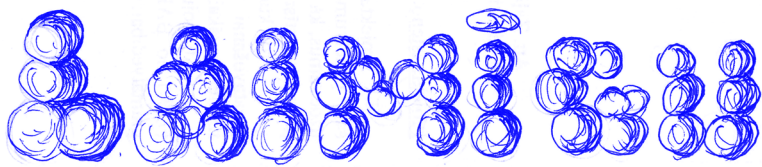
jiem ne vien kvalitatīvu koncertu, bet arī lībiešu mūsdienu un tradicionālo ēdienu nogaršošanu. Kopā ar Zoju un Edgaru Sīļiem rīkojām talku Brīvdabas muzeja *Dēliņu* sētā, kurā piedalījās daļa rosīgo lībiešu jauniešu un ansamblis *Līvīzt*.

Nākamie mēneši pagāja īpaši aktīvā lībiešu zīmē. LF rīkoja līvu valodas mācību programmu piecās vietās Latvijā — Staicele, Pālē, Rīgā, Kolkā un Ventspilī. Atsaucība bija vienreizēja, un kopā valodu mācījās ap 60 lībiešu un viņu draugu, kas ir rekordskaitlis atjaunotās Latvijas laikā. Diemžēl izskatās, ka finansiālu apsvērumu dēļ ilgstošas valodas mācības atjaunosies tikai 2011. gada rudenī. Ventspilī ar LF aktīvistes Māras Vīģertes uzņēmību tapa projekts *Ventspils lībiešu nedēļas*. Oktobrī tur divas nedēļas notika regulāras pulcēšanās, lai apgūtu lībiešu valodu, kultūrvēsturi, tradīcijas, dejas un dziesmas.

Esmu no savas kabatas sedzis gandrīz 200 latu lielo LS iepriekšējās vadības telefona rēķinu parādu, bet LF — nomaksājis Mazirbes lībiešu tautas nama elektrības parādu.

Nākotnē veros cerīgi, arī valsts un pašvaldību pārstāvji mūsu darbību novērtējuši atzinīgi, tomēr priekšā vēl smags darbs, lai atjaunotu un attīstītu. Vēlreiz «tienū» visiem, kas mums tic un nāk ar mums uz priekšu, kā arī tiem, kas objektīvi kritizē, jo tas līdz nezaudēt modrību. Visbeidzot, «sūr tie-nū» Lindai Zonnei par nesavtīgo darbu pie *Līvō āiga*. *Līvu laiks*, kas taisnā ceļā nokļūst pie Dundagas novada iedzīvotājiem, Līvu krasta iedzīvotājiem ļauj iepazīties ar lībiešu dzīves aktualitātēm.

Dāvis Stalts

Ziemassvētkos un gadu mijā

Šoreiz īpaši aicinājām novada iedzīvotājus, arī mūsu avīzes lasītājus. Paldies visiem par pārdomām un vēlējumiem!

Izvirzīsim mērķus!

1. Dundadzniekam vēlū saglabāt savu, tikai sev raksturīgo, iejūtīgumu, plašo skatījumu un daudzpusību.

2. Visiem duņdžiniem — optimismu un spēku pārvarēt ekonomiskās grūtības, spēt saskatīt (arī radīt un vairot) skaisto, kas ir visapkārt.

3. Neaicinu kļūt par ticīgiem fanātiķiem, taču Kurzeme ir luteritīģa zeme, tādēļ aicinu pašus un mudināt savus bērnus vairāk pievērsties tām latviešu tradicionālās baznīcas vērtībām, kas ir mūsu tautas tikuma un mentalitātes pamatā, — kristības, iesvētības, kāzas, Ziemassvētki, mirušo un varoņu atceres pasākumi (arī Lieldienas, Vasarsvētki), jo, ja esi garīgi tīrs un stiprs, tad nekādas krīzes nespēs tevi izsist no morālā līdzsvara.

4. Saglabāt sava novada svētku un godu tradīcijas, ja ne valodu, tad noteikti — raksturīgos vietvārdus, lietu un parādību nosaukumus, ēdienus un dzērienus.

5. Jaunatnei — alkas pēc izglītības un demokrātijas. Kā teicis Vilis Vītols: «Demokrātija ir tas, ka bērni dara to, ko vēlas vecāki». Te viņš un arī es domāju izglītošanos. Latvijas nākotne ir augstās tehnoloģijās un inženierzinātnēs. Mēs esam saražojuši sabiedriski attiecību speciālistus, juristus, ekonomistus un psihologus vismaz nākamajiem 20 gadiem. Vecākiem būtu demokrātiski jāpiespiež savas atvases studēt (jā, grūti, pat ļoti!) par ķīmikiem, IT speciālistiem, mehānikas un daudz, daudz citu nozaru inženieriem. Kūtrākos — nopietnās profesionālās skolās apgūt programmatikas darbgaldus. Vispirms jau vecākiem pašiem ir jāsaprot un tad jāspēj pārliecināt jauniešus, ka tikai tur ir nākotne. Šie speciālisti jau tagad ir uz izķeršanu — diemžēl arī ārēmēs. Pavisam drīz visi esošie inženieri būs nogājuši no skatuves, — brīvs, plašs darbalauks jauniem censoņiem!

6. Dundagai — vairāk naudas izglītībai, kultūrai, sociālajām problēmām, apostu parku, salīgu, Anstrupes kapos vācu baronu apbedījumu, jaunu estrādi. Manā agrā bērnībā — pirms 60 gadiem — vācu ka-

pos bija akmens stabi ar kaltām dzelzs ķēdēm, krusti, krāsaini bleķa kroņi tādās kā vannās ar stiklu priekšā, lieli pieminekļi. Neaicinu visu atjaunot, taču vietu sakārtot gan.

7. Pats galvenais — fanātiskus, gudrus, riskēt mīlošus deputātus un vadītājus, kas spēj saskatīt, nospraust un sasniegt augstus, tālejošus mērķus visu un katra dundadznieka labā!

Lai visiem klusi, balti Ziemassvētki un laimīgs Jaunais gads!

Patiesā cieņā Guntis Olģerts Briedis

Gaidīšanas un pārvērtēšanas laiks

Putina, pūš asi vēji. Radio atskaņo Ziemassvētku un ziemas dziesmas, kam vajadzētu ienest mieru katrā sētā, bet diktora balss atgādina skarbo ikdienu.

Tomēr ir Adventa laiks! Klusuma un gaidu laiks, pats tumšākais gadalaiks, bet baltā sniega sega gaidīšanu vieš gaišāku. Šis ir arī sevis pārvērtēšanas laiks. Vai esam godprātīgi veikuši darbu, vai bijuši satīcīgi, labestīgi, izpalīdzīgi?

Tūlīt Ziemassvētki. Lai svētkos «nav neviena, kam siltuma trūkst, lai nav siržu, aiz bēdām kas lūst». Lai baznīcas zvanu skaņas un sveču baltas liesmas ienes mieru ikkatrā!

Rita Zemtiņa

Baltā zaķa gadā

*Tik kluss un balts visapkārt
Nāk Jaunais gads,
Nāk gada mija, laika beigas.
Un zaķis, mazais draiskulis,
paslēpies jau gaida,
Kad durvis atvēršies
un izcilpos viņš laukā.
Lai baltais sniega zaķis
ar citiem zaķiem deju grieztu!
Ar maziem zaķu lēcieniem
Nāk mūsu Jaunā gada zaķis —
Lieliskais!*

Zaķa gads būs aktīvs, pozitīvs, radošs un māksliniecisks, muzikāls un stilīgs, sportisks, gudrs, saskatīgs un bagāts! Lai Jaunajā gadā visiem zaķa gudrība, zaķa ziņkāre un zaķa veselība! To novēl Kolkas pamatskolas skolēni

Agnija, Agnija, Elīza, Madars, Kārlis, Ieva, Līva, Kārlis, Lauris, Marta un Martins

• Kolkas bērnu zīmējumi

Pa īstam un no sirds!

Ziemassvētki ir jāsagaida kopā ar ģimeni — saviem mīļajiem — mardarīnu smaržās, piparkūku gatavošanā, dāvanu saņemšanā un eglītes meklēšanā. Ikvienam vēlam sajūt Ziemassvētku brīnišķīgo gaidīšanas garu — pa īstam un no sirds!

*Kristīne, Santa un Edgars
no Dundagas vidusskolas*

Paldies visiem!

Sagaidot gadumiju, saku paldies visiem Kolkas pagasta ļaudīm par pacietību, sapratni, atbalstu un līdzdalību! Gan aizejošā gada likstām cauri ejot — cīnoties ar iepriekšējās ziemas sarūpēto sniegu sen neredzētā daudzumā, gan ar ūdeni saistītām problēmām Kolkas sētās, pagrabos un mājokļu krānos, gan arī svētku brīžus un jubilejas pasākumus kopīgi radot un svinot. Paldies par jaunām idejām un par konstruktīvo kritiku. Paldies kolēģiem par sadarbību! Darbojoties komandā, arī lielas un sarežģītas lietas izrādās — vien nieks.

2010. gads nebija pārpilns optimisma un drošības par nākotni. Tomēr labā, par laimi, vienmēr ir daudz vairāk. Dažas labas un vajadzīgas lietas kopīgiem spēkiem izdarītas, vēl citas — uzsāktas un turpināsies nākamgad. Arī svētku un dažādu interesantu notikumu mūsu pusē ir bijis daudz, un ar jūsu, kolcinieku, palīdzību būs vēl un aizvien labāk.

Apsveicu Ziemassvētkos novada iedzīvotājus, īpaši tās trīs ģimenes, kas Kolkas pagastam šogad ir devu-

šas trīs jaunus pilsoņus, kā arī darbabiedrus Kolkā un Dundagā, un vēlū laimi, veselību, pārticību un izturību Jaunajā gadā!

*Aldis Pinkens,
Kolkas pagasta pārvaldes vadītājs*

Uzticēšanos un mīlestību!

*Pa mazam eņģelim uz katra pleca,
nāk svētkavars,
dedz mieru siržu svecēs,
un cik daudz gaismas ir,
ja spējam mīlēt,
un cik daudz brīnumu, ja gribam ticēt.*

Dina Veinberga.

Visiem, vēlam neizsīkstošu enerģiju, domu skaidrību, daudz labu ieceru, ticību, cerību, cilvēcīgu uzticēšanos un mīlestību citam pret citu. Lai miera pilni un dvēselē gaiši svētki aizejošā gada nogalē!

*Kolkas mūzikas skolas
un tautas nama saime*

Cik koši svētku egle laistās...

Nemanot aizskrējis 2010. gads. Visi pošamies skaistākajiem un miera pilnākajiem svētkiem gadā. Arī pārdomājam, kas bijis, kas būs, kas vēl jāpadara, lai svētkos būtu miers dvēselē un priecīgs prāts. Ļoti svarīgi ir pateikt paldies visiem ļaudīm, kas mūsu ikkatra dzīves ceļā aizejošajā gadā ir atbalstījuši, uzmundrinājuši, patiesi palīdzējuši, vienkārši bijuši blakus.

2010. gads manā dzīvē bijis īpaši nozīmīgs un veiksmīgs. Taču bez ļoti daudzu cilvēku atbalsta, mīlestības un palīdzības diezin vai izdotos paveikt iecerēto. Tāpēc no sirds vēlreiz paldies visiem par mīlestību, labestību un atzinību, ko esmu saņēmusi. Mīļš paldies Aldim, Inorai, Evitai, Dzintrai, Māritei, Birutai, Visvaldim, Jānim un Kolkas pašdarbniekiem, lai grāmatas atklāšana būtu svētki visiem! Sirsnīgs paldies novada domes deputātiem par atbalstu grāmatas tapšanā, kā arī par darbu visa novada labklājības celšanā. Paldies Aldonam, ka viņš ir biežs viesis Kolkā un tādējādi stiprina mūsu pagasta pašapziņu un varēšanu. Es lepojos, ka dzīvoju Dun-

Kribele krabele, ziema ir sākusies!

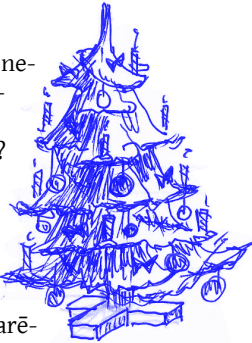
Ar šādiem vārdiem gan viesburvis, gan novada domes priekšsēdētājs Aldons Zumbergs 13. XII pie vidusskolas atklāja ziemas iestāšanos.

Lielo egli Dundagas pagastā, kā pēdējos gados ierasts, iededzināja pie lielākās mācību iestādes. Vīrs durvīm jau mirdzēja nākotnē vērstos skaitļos «2011», un lielāki rūķi nepacietīgi mūzikas ritmā lēkāja krietnu laiku pirms noliktā sakumā. Lai gan pats visu redzēju un dzirdēju, tomēr šoreiz pārmaiņas pēc pārdomās lūdzu dalīties savu krustmeitu Felicitu, kas mācās 4. klasē. Kā smejies, līdz šim neizmantots resurss.

— Man vislabāk patika rūķu dejas un kora dziedāšana. Tas bija forši! Man ļoti patika salūts. Man vislabāk patika sarkanās gaismas, bet Sanijai (draudzenei. — Red.) —

zaļās. Drusku nepatika, ka burvis nebija īsts.
— Kā tu zini?
— Viņš špiķoja. Viņš lasīja no lapiņas. Un tad man patika, ka viskautko varēja dabūt — karstu tēju un mandarīnus, un konfektes. Un vēl beigās varēja liet laimes. Mana laime salūza divās daļās. Tas nekas?
— Nē, tas uz laimi, — es atbildēju.

Alnis Auziņš

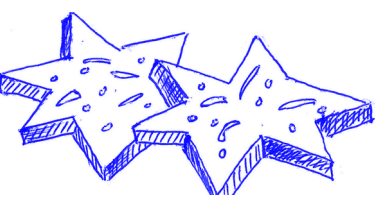
Mierlaiku piparkūku recepte

750 g cepamā margarīna, 6 glāzes cukura, 2 glāzes karsta ūdens, 2 kg kviešu miltu.

Garšvielas: ½ tējkarotes cepamā pulvera, vaniļīna cukurs, malti: apm. 200 g koriandra, 1 garšv. paciņa krustnagliņu, 1 garšv. paciņa muskatnieksta (vai 1 rieksts), 1/3 garšv. paciņas kardamona, 1 garšv. paciņa kanēļa.

1. Izkausē margarīnu. 2. Citā katlā, vēlams ar augstām malām, izkausē 3 glāzes cukura līdz pilnīgai izkusīšanai — tumši, tumši brūnu. Izkausētajā cukurā ļoti uzmanīgi lej 2 glāzes karsta ūdens, tad pievieno atlikušās 3 glāzes cukura. Uz uguns karsē, līdz cukurs izkusis. 3. Izkausētajam cukuram pievieno izkausēto margarīnu, tad visas garšvielas, iepriekš visas

samaisot. 4. Pievieno miltus. Karsto masu rūpīgi izmais ar koka karoti, lai neveidotos kunkuļi. Mīklai var vēl piemīcīt nedaudz miltu pēc ieskatiem.

lepērk melnos un krāsainos metāl-lūžņus. Nodrošinām to sagriešanu un transportēšanu. Samaksa tūlītēja. Tāl. 28477217.

Pērk visa veida meža īpašumus un cirsma. Palīdzam nokārtot nepieciešamo dokumentāciju. Tāl. 22077215.

Ansis Roderts

Ilmārs Vagenmeisters (1938)
Alfreds Dadzis (1943)
Gunārs Paegleskalns (1957)

«Dundadznieks» Nr. 12 (105)
2010. gada decembrī.

Dundagas novada domes izdevums, iznāk reizi mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā 3085.

Redakcijas adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV 3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Girts Kalnbirze, Velta Metene, Aivars Miška, Santa Namone, Aldis Pinkens, Kristīne Savicka, Smaida Šnikvalde, Aiga Štrausa.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējamais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā.

Metiens: 500 eks.

Internetā: www.dundaga.lv/avize